

Núm. 217
GENER-MARÇ 2014

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

Qui està sortint de la crisi?

- **És moment** de recuperar l'Europa que ens mereixem
- **CCOO alerta** del progressiu deteriorament del mercat de treball a Catalunya
- **CCOO, 50 anys** construïnt presents i futurs

Augmenta la desigualtat social

GENER-MARÇ 2014

ENTREVISTA 4

Jordi Giró: "Sindicats, associacions veïnals i altres organitzacions socials estem fent un treball solidari per ajudar la gent a tirar endavant i perquè no es produeixi un fort esclat social"

NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA 6-7

Continua la mobilització en defensa dels convenis col·lectius i contra la precarietat laboral i social

EMPRESSES 11

Vaga històrica a Panrico

DONA 12

CCOO rebutja la llei de l'avortament del PP perquè atempta contra el dret a decidir de les dones sobre el seu propi cos

SERVEIS BÀSICS 15

La societat catalana reacciona davant la gran pujada de les tarifes del transport públic

OCUPACIÓ 16-17

CCOO alerta del progressiu deteriorament del mercat de treball a Catalunya

SOCIETAT 18

Els governs de CiU i PP fan augmentar la pobresa i les desigualtats

SECTOR 23

Es constitueix CCOO d'Indústria de Catalunya

TERRITORI 26

El sindicat aposta per la potenciació dels polígons industrials a Barcelona

ANIVERSARI 30

CCOO, 50 anys construint presents i futurs

editorial

Més pobres, més desiguals

Ens diuen que l'economia es comença a recuperar, però perquè aquesta recuperació es tradueixi en creació d'ocupació i millores en les condicions laborals i de vida de la ciutadania encara han de passar anys.

Després de sis anys de crisi econòmica i financera i de polítiques de retallades, avui tenim una societat més pobra, més injusta i més desigual. Les polítiques de retallades, privatitzacions i rebaixes salarials han estat injustes i inútils per sortir de la crisi i han eixamplat la bretxa entre rics i pobres.

Els governs conservadors, amb la tutela de la troica, han utilitzat els diners públics per tancar el gran forat creat per la bombolla immobiliària i la fallida financera. Per això han retallat serveis públics i salaris, i han congelat pensions i eliminat beques, ajuts i prestacions socials.

I no n'han tingut prou, amb això. Han aprofitat l'estat de xoc i la por dels treballadors i les treballadores a perdre la feina per imposar l'agenda neoliberal de desregulació i precarització laboral amb la reforma laboral i una gran bateria de decrets llei que han anat laminant bona part dels drets laborals i socials i les llibertats aconseguides després de moltes lluites.

La pobresa també s'ha instal·lat en l'àmbit laboral. L'atur, les retallades salarials, l'empitjorament de les condicions de treball, la pèrdua de poder adquisitiu i l'increment de preus dels serveis bàsics fan que, avui, tenir feina no sigui garantia suficient per no ser pobre.

Estant augmentant les desigualtats entre grans empreses, càrrecs directius i grans fortunes, que, malgrat la crisi, continuen incrementant els seus beneficis, sous i rendes, mentre que la majoria de la població ha perdut, en poc temps, bona part dels guanys aconseguits després d'anys de treball.

Per tot això, continuem insistint que hi ha alternatives, hi ha diners per fer unes polítiques diferents i tenim eines al nostre abast per fer canviar les coses: organitzant-nos i participant sindicalment a les empreses per recuperar salaris i condicions laborals, mobilitzant-nos al carrer per exigir que no retallin els nostres drets i votant en les eleccions europees per l'Europa social i no per la dels mercats i del capital. Participem-hi! ■ **Dolors Llobet**

És moment de recuperar l'Europa que ens mereixem

La governança econòmica i els seus instruments han transformat la Unió Europea, en poc més de 4 anys, en el focus d'unes polítiques a les quals manca la legitimitat, que estenen la injustícia i que aprofundeixen l'impacte social i econòmic de la crisi. La coordinació, inevitable en l'àmbit de la unió econòmica i monetària, ha esdevingut l'excusa per introduir unes reformes amb un fort component ideològic, que forcen la devaluació competitiva al continent i augmenten, dia a dia, les desigualtats socials.

Aquest model ideològic de naturalesa neoliberal, es basa en una sèrie de supòsits. La crisi és plantejada com una crisi del deute que necessita l'austeritat per generar confiança als mercats i reduir l'estructura d'un estat del benestar que és presentat com un llast per a la competitivitat. Per això, s'intervé en tres eixos. En primer lloc, es redueixen els salaris dels funcionaris i funcionàries i s'introdueixen retallades pressupostàries als serveis, les prestacions i les polítiques públiques. En segon lloc, es presenta l'atur com el resultat de rigideses institucionals que necessiten la desregulació del mercat laboral. La solució passa, doncs, per l'ortodòxia neoliberal: reduir la prestació per atur, facilitar l'acomiadament i augmentar l'edat de jubilació.

Ofensiva contra els drets laborals

Segons un estudi publicat recentment per la Confederació Europea de Sindicats (CES), aquestes polítiques s'han traduït, allà on s'han aplicat, en una pèrdua significativa d'ocupació. A Xipre, Grècia, Portugal i Irlanda han estat 2 milions de llocs de treball. A l'Estat espanyol, 1.350.000 des de la reforma laboral del febrer del 2012. En tercer lloc, el tercer eix de la intervenció es produeix en l'àmbit del diàleg social i de la negociació col·lectiva. L'ofensiva ideològica estableix que, en el marc de la unió monetària, els salaris són l'única variable d'ajustament macroeconòmic. Així, es

Costa d'acceptar, però sembla evident que ha desaparegut la màgia. De ser un projecte engrescador que prometia progrés econòmic, cohesió social i, per damunt de tot, democràcia, Europa ha passat a ser el marc d'una intervenció en tota regla.

força a abaixar els salaris mínims, es redueix la cobertura de la negociació col·lectiva i es descentralitza facilitant a les empreses que se'n puguin desvincular. La recepta sembla prou coneguda, i no tan sols a l'Estat espanyol.

Ja sigui a Atenes, a Lisboa o a Madrid, l'FMI, el BCE i la Comissió Europea han utilitzat les recomanacions i la negociació de rescats, però també la compra de deute públic, per forçar condicions a les quals manca legitimitat i que desvirtuen la concertació i l'autonomia dels interlocutors socials. Tal com mostra un informe recent del Parlament Europeu la intervenció econòmica no tan sols ha atemptat contra l'esperit i lletra del Tractat, sinó també contra la Carta de Drets Fonamentals, la Carta social europea i contra les normes de l'Organització Internacional del Treball.

El resultat és devastador

Als països intervinguts ha augmentat l'atur, el deute públic i s'ha estès la pobresa, la desigualtat i l'exclusió social. El populisme ha tret rèdit fàcil d'unes polítiques que desperten cada vegada més desconfiança i desafecció en la població. Aquest és el balanç d'una Comissió Europea que ha traït el seu paper de garant del Tractat i d'un Banc Central Europeu que s'ha extralimitat en les seves funcions. Aquest és l'escenari en el qual es produiran les eleccions a un Parlament Europeu que ha estat marginat de tot el procés i que pot acabar pagant per tot plegat.

El 25 de maig ens ho juguem a les urnes

Aquest seria, però, el pitjor dels escenaris possibles. Lliurar el Parlament que representa més de 500 milions de ciutadanes i ciutadans al populisme i a la demagògia seria soterrar de manera irreversible el futur d'Europa. Ans al contrari, ara és el moment de promoure la participació i el vot per garantir un Parlament Europeu fort que recuperi la democràcia, el treball i la solidaritat com a fonaments per a la construcció del projecte comú. És hora de donar suport i d'exigir a les candidates i candidats que es comprometin a posar fi a la deriva autoritària que ha permès que siguin els mercats i les variables macroeconòmiques les que manin per sobre de les persones, de la justícia i de la cohesió social. És el moment de recuperar Europa. Perquè ens ho juguem tot i ens convé donar-nos una segona oportunitat. ■ Ricard Bellera

“Sindicats, associacions veïnals i altres organitzacions socials estem fent un treball solidari per ajudar la gent a tirar endavant i perquè no es produeixi un fort esclat social”

JORDI GIRÓ

és el president de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC)

Fa 25 anys, sis federacions veïnals van decidir crear la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, la CONFAVC, perquè canalitzés les demandes dels barris amb visió de país. Avui, la CONFAVC encara el futur observant el camí fet, les victòries veïnals aconseguides amb un considerable increment del benestar als barris, però també treballant per donar una millor resposta als nous reptes davant l'impacte de la crisi. *Lluita Obrera* ha parlat amb el seu president.

■ Fa 25 anys de la fundació de la CONFAVC. Quins eren els objectius de la seva creació i quina és la valoració que en feu, d'aquest recorregut?

La Confederació neix a partir de la inquietud de moltes associacions de veïns, que creuen que s'ha d'arribar a un nivell de relació i interlocució que aglutini els

problemes de tot el territori català. Hi ha associacions de veïns a Catalunya que tenen més de 40 anys de vida, per tant, la CONFAVC és una organització jove, però en 25 anys s'ha fet molta feina. Hem anat obrint canals des de l'economia social fins a una mutualitat anomenada Sinera, que al principi era una Vocalia d'Enterraments dins de les associacions de veïns i veïnes de cada territori. La vocalia neix d'una filosofia molt interessant que avui és vigent, que consistia a donar servei d'enterrament digne a aquelles persones que no el podien assumir econòmicament.

La filosofia sempre ha estat la de construir el país des del barri. En aquests 25 anys s'han viscut situacions molt complexes vinculades al desenvolupament de cada un dels barris, de les mancances, dels dèficits, també democràtics, i de l'estret vincle amb el món laboral. No podem oblidar que la lluita laboral té molt a veure amb el moviment veïnal, que després la Confederació s'ha anat modulant des de la protesta cap a la proposta. Avui ens trobem al bell mig d'una crisi econòmica, laboral, de valors, institucional i política que el moviment veïnal ha entomat amb un repte molt clar: superar-la mitjançant el món del cooperativisme, l'economia social i nous models que superin els anteriors.

■ Què ha canviat en les associacions de veïns i veïnes en aquests 25 anys? Les reivindicacions, la gent...?

De vegades, des de fora hi ha la percepció

que les associacions de veïns ja no existeixen, que ja estan caducades. Però, després de 49 anys són aquí i això vol dir que han anat superant cada una de les situacions històriques que els ha tocat viure en cada moment polític i econòmic del país. Estan vives i s'han anat adaptant, encara que les formes d'expressar-se o reivindicar han anat canviant. Als anys setanta reivindicaven la democràcia, les llibertats, les millores laborals i superar els dèficits de pobresa que hi havia, com ara escoles, centres d'atenció sanitària, carrers sense asfaltar...

Això ha canviat, però no vol dir que ara l'Administració ho faci tot. Als territoris, les associacions han treballat durant anys amb els ajuntaments per aconseguir equipaments que eren necessaris. Ara, malauradament les coses han canviat, sobretot la voluntat política. Avui tenim uns governs regressius, repressors d'aquell desenvolupament social al territori, i s'han fet passos enrere. En democràcia, hem tornat als anys vuitanta, i això preocupa molt el moviment veïnal, que ha hagut d'adaptar-se a noves formes d'actuació, com ha estat el 15-M o les diferents plataformes que han anat sorgint amb diferents motivacions. S'han anat sumant energies per fer front a les dificultats. Avui, les associacions de veïns estan en alça malgrat les mancances que hi ha tant de capital humà com econòmiques i han sabut fer front a la mà dura de la política que està fent tant de mal a les economies més vulnerables.

■ **Algunes veus parlaven, en moments econòmics millors, que moltes de les reivindicacions històriques de les associacions de veïns ja s'havien aconseguit amb el progrés social i econòmic del país. Sembla que la realitat ha demostrat el contrari.**

Hi ha tantes reivindicacions o més que abans. Hem tornat molts anys enrere. Als anys vuitanta, quan el partit socialista puja al poder i els municipis canvien majoritàriament de color, el moviment veïnal pateix un revés que segurament no hem entès fins fa poc. Hi ha un canvi de model i les associacions de veïns han tingut moltes dificultats per assumir-lo. D'alguna manera, ens hem anat auto-complaent dient que havíem propiciat els primers alcaldables, els primers responsables polítics dels governs. Això és cert, però no justificava que les associacions de veïns deixessin de tenir sentit. Hi havia un canvi de model participatiu, democràtic, i, per tant, en aquell moment, s'hauria d'haver fet una reflexió i haver entomat alguns canvis que no es van fer.

Més tard, el canvi s'ha anat produint, les reivindicacions tornen a tenir sentit. El moviment veïnal s'ha reforçat en aquest moment amb les plataformes i els grups que han anat sorgint capitalitzant reivindicacions i queixes. Hem estat, per exemple, en el grup promotor de la coneguda iniciativa legislativa popular de la dació en pagament de la llei hipotecària. Les associacions de veïns i veïnes són escoles de ciutadania. És una escola contínua i quotidiana. Amb més o menys protagonisme, sempre han estat en la reivindicació i malgrat la seva limitació de recursos sempre han defensat la qualitat de vida de la ciutadania. I han de continuar perquè canalitzen totes les reivindicacions i neguits que tenen els veïns i veïnes als barris. Són necessàries per impulsar la seva pròpia transformació. Ho veiem a Barcelona, on l'any 2014 tenim unes desigualtats enormes entre diferents barris, cosa que fa deu anys era impensable. Alguna cosa s'està fent malament i l'hem de canviar.

■ **Com esteu vivint i afrontant aquesta llarga crisi econòmica des**

de les organitzacions veïnals, vosaltres que viviu en primer pla el patiment de les persones?

Fa poc més d'un any, a Badalona vam celebrar un consell a la seu de la federació d'aquella ciutat. Allà hi ha tres de les associacions més antigues d'Espanya i, per tant, és un moviment molt arrelat i consolidat. Però estaven patint una situació de menyspreu per part de l'Administració local i, més concretament, del seu *sheriff*, que deia que les associacions de veïns només es dedicaven a fer festes i, per tant, no els pagava les subvencions. En aquella trobada es va posar de manifest que les associacions de veïns i veïnes de Badalona, no tan sols no feien això, sinó que diàriament estaven fent de bancs d'aliments, d'aixopluc de gent desnodada, d'ajut a la gent gran, de banc de temps, de tota aquella acció social que de vegades l'Administració no fa, no pot fer o no té la voluntat de fer.

Aquesta xarxa ben teixida i consolidada als territoris fa molt més que alguna administració. I les associacions són necessàries, ja que són molt properes al ciutadà. Tenim programes de gestió d'immigració o de violència de gènere amb els quals ens adonem que treballar al barri, en forma de xarxa, genera complexitats, comunicació, bona entesa, amb una feina efectiva que l'Administració és incapaç de fer perquè no té ni la capacitat ni la voluntat d'actuar.

■ **Caldria més moviment social davant de tanta injustícia? Per què no es dona un esclat social més gran amb uns índexs de pobresa i patiment tan alarmants?**

El mateix moviment de les plataformes o el de les associacions veïnals estem teixint una xarxa solidària, i aquest moviment de solidaritat al territori ajuda a apaivagar aquesta resposta, que hauria de ser violenta i que veiem que és molt mesurada. Estem parlant de persones que pateixen una situació molt difícil, però que, alhora, veuen l'esforç que està fent la gent del seu voltant per poder-les ajudar, no amb la caritat, sinó ajudant-les a tirar endavant en el seu entorn, que és el barri on viuen. Si no fos per això, l'esclat social ja s'hauria produït. En aquests moments, sindicats, associacions, plataformes i altres organit-

zacions estan fent un treball solidari de base per ajudar la gent a tirar endavant i perquè no es produeixi un fort esclat social. Aquestes organitzacions també tenim la responsabilitat de posar sobre la taula un nou discurs, noves propostes per assentar les bases per sortir d'aquest tipus d'economia. No podem pensar a tornar als temps d'abans, això seria molt dolent, i, per tant, hem de mostrar expectatives noves amb nous models econòmics, productius, de relació social, ja que no podem esperar res d'aquest Govern.

■ **La CONFAVC valora molt la col·laboració amb altres organitzacions socials, com CCOO.**

Sí, i la Plataforma Prou Retallades és un bon exemple de la feina feta durant aquests anys. És important treballar d'aquesta manera per tres aspectes: per poder assolir objectius nous, per poder compartir coneixement i per poder demostrar que tenim una bona xarxa social pensant des de l'àmbit territorial i des de cada sector. Junts sabrem millor on són les arrels de la problemàtica i com podem fer-hi front. Si cadascú va pel seu compte li facilitem el treball als senyors que estan asseguts en un despatx i que no toquen mai la realitat.

■ **Com veu el futur més proper de la ciutadania. Creu en els símptomes de recuperació econòmica?**

Ens trobem en una fase molt avançada de la crisi, però no n'estem sortint, ja que tenim un nivell d'atur brutal i els objectius del Govern van per un altra via, quan tots els recursos s'haurien de destinar a aconseguir un lloc de treball per a tothom i que totes les persones poguessin treballar dignament per defensar la seva família o la seva pròpia economia. Mentre això no passa, continuem fent accions de subsistència, d'emergència o de caritat. Estem en un moment en el qual tothom està molt esgotat per tot el camí recorregut i hem de buscar la llum entre tots i totes per trobar un altre model econòmic, ja que el que tenim ens ha portat al desastre. Tenim ànim, ganes i forces per poder seguir lluitant per transformar la realitat mentre els governs no tinguin com a objectiu principal treballar perquè tothom tingui un treball digne. ■ **Emili Rey**

Continua la mobilització en defensa dels convenis col·lectius i contra la precarietat laboral i social

La sala d'actes de la seu de CCOO de Catalunya es va omplir de gom a gom, el passat 22 de gener, de delegats i delegades de CCOO i UGT, que van participar en una assemblea per la negociació col·lectiva i contra la precarietat laboral i social. L'acte va comptar amb les intervencions de delegats i delegades de sectors amb conflictivitat laboral molt important a causa del bloqueig dels seus convenis i de la complicada negociació de les seves condicions laborals, com són el transport de mercaderies i el sector del metall de la província de Barcelona, els mitjans de comunicació, el lleure educatiu o els serveis públics.

Un cop finalitzada l'assemblea, més d'un miler de delegats i delegades es van desplaçar fins a la seu de la patronal Foment del Treball, on els dos secretaris generals dels principals sindicats de Catalunya van intervenir per demanar que no es rebaixi la tensió de la mobilització contra les intencions de les patronals d'aplicar els aspectes més durs de la reforma laboral, i que tenen per objectiu acabar amb la negociació col·lectiva, rebaixar de manera contundent les condicions laborals i socials dels treballadors i treballadores, i individualitzar les relacions laborals.

L'acció permanent dels representants dels treballadors i treballadores a les empreses està aconseguint que la gran majoria de convenis a Catalunya estiguin sent renovats, o que en molts casos no perdin la ultraactivitat un any després de la caducitat del conveni. Des del mes de maig passat, les mobilitzacions sindicals estan fent valer la negociació col·lectiva, que ha permès avançar significativament la nostra societat en drets socials i laborals.

Balanç de la negociació col·lectiva 2013

CCOO de Catalunya va presentar un informe amb el balanç de la negociació col·lectiva durant el 2013. De les dades, se'n desprèn que l'acció sindical de CCOO ha garantit a Catalunya que la majoria dels treballadors i les treballadores hagin mantingut la cobertura dels seus convenis col·lectius, malgrat la reforma laboral del Govern del Partit Popular amb el suport de CiU.

L'informe destaca que, actualment, a Catalunya hi ha uns 100.000 treballadors i treballadores que han perdut la vigència del seu conveni col·lectiu, després que hagi passat un any de la ultraactivitat del conveni sense un nou acord, tal com fixa la reforma laboral. De tota manera, la pressió sindical i algunes sentències judicials han fet que els empresaris no hagin modificat substancialment les condicions laborals dels seus treballadors i

treballadores. En aquests moments, hi ha 603.000 treballadors i treballadores a Catalunya que tenen el conveni caducat el 2014 i un any per davant per negociar-ne un de nou mentre en dura la ultraactivitat. CCOO continuarà fent pressió per aconseguir que la immensa majoria de treballadors i treballadores de Catalunya tinguin la cobertura d'un conveni.

Reduccions salarials

L'informe recull també com han caigut de manera significativa els convenis registrats, especialment els d'empresa, molt més que els sectorials. Aquesta realitat dona la dada de gairebé el 59% de reducció, a Catalunya, dels treballadors i treballadores afectats per la negociació col·lectiva entre els anys 2011 i 2013, uns 6 punts més que en el global de l'Estat espanyol. Això té molt a veure amb el fet que molts d'aquests convenis d'empresa estan relacionats i depenen dels pressupostos dels ajuntaments i la Generalitat i, per tant, amb les retallades que s'estan realitzant a l'Administració pública. En qualsevol cas, són convenis que en la majoria dels casos es continuen aplicant. Una altra dada important de l'informe destaca que a Catalunya s'ha produït una reducció de l'increment salarial, que ha passat del 2,77% el 2011 al 0,79% el 2013: els convenis d'empresa han patit una davallada molt més accentuada que els convenis sectorials.

Recortes y atrasos en las prestaciones del Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Una vez más, el Gobierno del PP ha impuesto una serie de recortes en la protección social de los trabajadores y trabajadoras en el ámbito de la Seguridad Social. Estos recortes afectan fundamentalmente a la protección por desempleo en todos sus niveles, tanto contributivo como asistencial, así como en la renta activa de inserción. En el ámbito laboral, los recortes se han centrado en la reducción de las garantías del Fondo de Garantía Salarial (Fogasa). Con la reforma se modifica tanto el número de días que son objeto de cobertura por el Fondo, disminuyendo de 150 días a 120 días como tope, como el importe del salario diario que se puede tomar en consideración para efectuar dicho cálculo. Los recortes han supuesto una rebaja que

Les mobilitzacions sindicals estan fent valer la negociació col·lectiva, que ha permès avançar significativament la nostra societat en drets socials i laborals

El tercer trimestre del 2013 a Catalunya hi havia 2.366.200 persones assalariades, un 6,5% menys que fa tres anys, cosa que significa una pèrdua de 165.000 treballadors i treballadores entre el sector públic i el privat. ■

puede alcanzar el 46,6% en la garantía de los salarios, mientras que el caso de despido o por impago de indemnización puede suponer un recorte del 33% de la prestación de Fogasa.

Los expedientes han aumentado significativamente durante la crisis, al pasar de 39.032 expedientes resueltos en el año 2007 a 154.357 en 2013. En la actualidad hay más de 180.00 expedientes sin resolver, que afectan a más de 234.000 personas en todo el Estado español, y en Catalunya hay 42.000 expedientes acumulados que afectan a más de 52.000 personas. Muchos expedientes se están tramitando de manera externa a través de la empresa Tragsatec y están ocasionando auténticas situaciones de injusticia y discriminación, que vienen a agravar la situación de retraso existente. Muchos trabajadores y trabajadoras de una misma empresa que solicitaron su prestación hace más de 15 meses siguen sin cobrar. Sin embargo, otros expedientes que se han presentado hace menos de 6 meses, ya han sido resueltos, como consecuencia de la actuación de los empleados del Fogasa, a pesar de la escasez de plantilla. ■

Una sentència reconeix la vigència del Conveni del sector del transport de mercaderies de Barcelona mentre dura la negociació

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat una sentència en què reconeix la vigència del Conveni col·lectiu del sector del transport de mercaderies per carretera i logística de la província de Barcelona, malgrat que va finalitzar el desembre de l'any 2010 i malgrat la reforma laboral, que dictamina la finalització de la ultraactivitat dels convenis un any després de la seva denúncia sense que se n'hagi acordat un de nou. La sentència ha estat dictada arran de la demanda interposada per CCOO, mitjançant el seu Gabinet Tècnic Jurídic, contra les patronals del sector Transcalit i ACET, i la seva intenció de deixar d'aplicar les clàusules del conveni, que afecta uns 30.000 treballadors de la província. La sentència obliga les parts a respectar la vigència de les condicions laborals regides pel conveni prorrogat, tal com disposa el mateix conveni en la clàusula cinquena, seguint el que estableix l'article 86.1 de l'Estatut dels treballadors, mentre continuen les negociacions per acordar un nou conveni col·lectiu. Segons dicta la sentència, aquestes negociacions entre sindicats i patronals no s'han deixat de realitzar en cap moment, malgrat que hagin estat conflictives i amb la intervenció de la Direcció General de Relacions Laborals de la Generalitat.

Manteniment de drets i condicions laborals

Amb aquesta demanda, la pretensió de CCOO era declarar la vigència del conveni col·lectiu del sector, així com el manteniment dels drets i les condicions de treball del personal afectat pel conveni. Els sindicats demandants també reclamaven la declaració del deure de les patronals de continuar negociant un nou conveni.

CCOO destaca la importància de la sentència, que posa en valor la negociació col·lectiva per sobre del que fixa la reforma laboral i denuncia la falta de voluntat negociadora de les patronals del sector del transport de mercaderies, amb la intenció de deixar morir el conveni i aplicar la reforma laboral a fi de rebaixar considerablement les condicions laborals dels treballadors. Aquesta actitud va provocar durant l'any 2013 la convocatòria de diverses vagues, que van tenir un ampli seguiment. ■

CCOO rechaza la ley de mutuas

El Proyecto de ley de mutuas del PP es un nuevo ataque contra los derechos de los trabajadores y trabajadoras así como de la ciudadanía. Es una reforma ideológica, basada en criterios meramente economicistas que atentan contra la salud de la ciudadanía con la excusa de modernizar, garantizar la mayor transparencia y mejorar la salud de los trabajadores y trabajadoras. El Gobierno del PP lo justifica como medida para disminuir el absentismo injustificado. En realidad, abre la puerta para que las mutuas puedan asumir nuevas funciones y prestaciones del sistema sanitario público. El cambio en la denominación de *mutuas de accidentes de trabajo y enfermedades profesionales por mutuas de la Seguridad Social* no es semántico. Abre el paso a la introducción de nuevas funciones que no corresponden a las mutuas en virtud de su naturaleza inicial. El cambio de nombre es para dar cobertura a las modificaciones propuestas y a las que en un futuro pueda haber.

El Proyecto de ley potencia un sistema dual del modelo sanitario y rompe el principio de equidad, acelerando la privatización de la sanidad. Fomenta que las mutuas puedan realizar convenios de colaboración con los servicios públicos de salud para hacer pruebas diagnósticas y quirúrgicas. De esta manera, habrá una sanidad prioritaria para la población en activo y otra para el resto de la ciudadanía, saltándose

las listas de espera y acelerando la privatización de la sanidad. No olvidemos que las mutuas son asociaciones de empresarios y, por lo tanto, entes privados, pero que además pueden subcontratar la actividad con centros privados.

Criminaliza a los profesionales sanitarios y a las personas enfermas

En la memoria justificativa se da a entender que las personas enfermas y los profesionales sanitarios actúan fraudulentamente y por ese motivo hay tanto absentismo injustificado. Pero no existe ningún estudio que confirme tales afirmaciones. Al contrario, sí que hay estudios que acreditan que entre un 17% y un 20% del fraude lo cometen las mutuas que no se hacen cargo de las enfermedades profesionales y las derivan al sistema público de salud.

Incrementará los despidos con bajas inferiores a 20 días

El Proyecto modifica la norma y le da la competencia del control a la mutua desde el primer día de la incapacidad temporal (IT) por enfermedad común, cuando aún no tiene la gestión de la misma, ya que se produce a los 16 días de la baja. Además podrá proponer el alta a los profesionales de los servicios sanitarios y, si en cinco días estos no responden a la mutua, dará el alta al trabajador o trabajadora. Ello puede au-

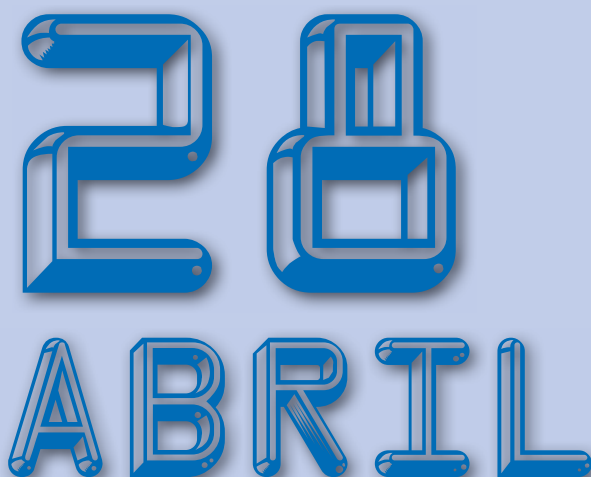

mentar los despidos, ya que con la reforma laboral, son las bajas médicas inferiores a 20 días las que computan a efectos de despidos.

Entre otros despropósitos, atenta contra el derecho a la confidencialidad médico-paciente y viola la ley de protección de datos. Las mutuas podrán acceder a toda la historia clínica que tiene el servicio público de salud sobre los trabajadores o trabajadoras, sin solicitarles el consentimiento. Con la nueva ley, los sistemas sanitarios públicos de las diferentes autonomías serán subsidiarios del Estado, lo que supone una recentralización i una invasión de competencias de las comunidades autónomas.

Las mutuas podrán conocer todas las patologías de las personas que están en procesos de IT. De esta manera, pueden alegar factores multicausales para no reconocer las enfermedades profesionales. Con esta ley, sin duda, aumentará el presentismo laboral: el trabajador o trabajadora irá a trabajar aun estando enfermo.

Es necesario un debate social, con todos los agentes implicados, para consensuar qué tipo de ley es necesaria o bien optar por la gestión pública de las prestaciones del ámbito de los daños derivados del trabajo. ■ **Luisa Montes Pérez**

Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

El 28 d'abril és el Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball. Enguany farem especial incidència en els centres de treball, per situar amb més força la commemoració en el seu espai natural.

A més d'un seminari de treball per compartir experiències d'intervenció en salut laboral, el dia 24 d'abril, a Barcelona, es faran assemblees de delegats i delegades de prevenció arreu del territori amb el lema "La salut és el teu dret. CCOO, la teva força". El mateix dia 28, a Barcelona, es lliuraran les signatures contra l'Avantprojecte de llei de mútues a la Generalitat. ■

Augmenten els conceptes retributius que han de cotitzar

Des del 22 de desembre del 2013 està en vigor la nova normativa sobre conceptes inclosos en la base de cotització. De nou, el Govern central ha reformat aspectes relatius al sistema de la Seguretat Social sense tenir en compte els agents socials.

De manera general, la inclusió de més conceptes en la base de cotització farà que aquesta augmenti i, per tant, suposarà un major cost laboral per a empreses i treballadors i treballadores, més ingressos per al sistema i millors prestacions i pensions. Òbviament, la segona i la tercera conseqüències són positives, tot i que els ingressos per a la Seguretat Social haguessin estat molt superiors si s'haguessin atès les propostes que CCOO va plantejar com a alternativa per a la sostenibilitat del sistema de pensions, en lloc d'implantar el factor de sostenibilitat i la nova fórmula de revaloració de les pensions, amb els quals les retribucions que superin els 43.163,82

euros l'any no se'n veuran afectades, ja que superen la base màxima de cotització. Són evidents les dificultats que els majors costos laborals suposaran per a la negociació del manteniment i la millora retributiva a la negociació col·lectiva.

La reforma, amb el seu ànim d'incrementar la recaptació per garantir la sostenibilitat de la Seguretat Social, passa a considerar salari, i, per tant, objecte de cotització, algunes prestacions que no milloren la capacitat econòmica del treballador o treballadora, sinó que són despeses que correspondrien a l'empresa i que la persona treballadora avança i després l'empresa compensa.

Entre altres conceptes, els tiquets restaurant ara han de cotitzar a la Seguretat Social

Principals modificacions en la base de cotització

La major reforma és que la llista de prestacions exemptes de cotització queda reduïda a les despeses de locomoció, que segueixen sent aquelles que no superin els 0,19 euros el quilòmetre, i les despeses de peatge i aparcament justificats; a les dietes, en la mateixa quantia vigent, però només les generades en municipis diferents al del lloc de treball o de residència del treballador o treballadora; a les indemnitzacions per mort, trasllat, suspensió o acomiadament; a les prestacions de la Seguretat Social, incloses les millores per incapacitat temporal; a la formació vinculada al lloc de treball, i a les hores extraordinàries.

També se suprimeixen dos tipus d'exempció: els plusos de distància i transport que no cotitzaven si no superaven el 20% de l'IPREM, i les assignacions assistencials, entre les quals trobem: l'entrega gratis o a preu inferior al de mercat d'accions o participacions; les compres en economats i menjadors d'empresa, inclosos els tiquets restaurant; les primes d'assegurança; les contribucions a plans de pensions... En tots els casos passen a cotitzar pel seu import íntegre. ■ **Cristian Faciabén**

CCOO de Catalunya abandona el Pacte nacional de salut

Durant tot el debat per a l'elaboració del Pacte nacional de salut, CCOO de Catalunya hi hem tingut un paper proactiu, amb propostes que tenien com a objectiu consolidar un sistema sanitari públic universal, equitatiu, de qualitat i amb suficiència econòmica. Després de mesos de discussió, la darrera versió de la proposta eliminava o no incorporava moltes de les aportacions que consideràvem imprescindibles. En aquest sentit, no es garantia una sanitat d'accés universal com a dret de ciutadania, ja que es mantenia el mínim de tres mesos d'empadronament per tenir dret a l'atenció primària en el cas d'immigrants en situació irregular; es considerava el sistema de copagaments com a font de finançament i es culpava els usuaris i usuàries de fer "consums inadequats"; se suprimia la proposta feta per CCOO de limitar els beneficis de les entitats privades amb ànim de lucre; no es comprometia a la despolitització del sistema, o no es buscaven fórmules perquè les mútues i asseguradores laborals, d'accidents de trànsit, esportives i escolars assumissin els costos dels quals són responsables i que, actualment, paga el sistema públic. La nostra idea d'un pacte nacional de salut és el d'una aposta col·lectiva per millorar les garanties respecte de la salut de la ciutadania i no un mer recull de propostes sense contingut i el manteniment de les insuficiències del sistema. És per això que no vam estar en condicions de donar-hi suport i vam optar per abandonar el Pacte. ■ **Joan Canals**

El Pacte per a la indústria insta el president Mas a promoure les seves propostes per sortir de la crisi

Li van lliurar un catàleg de mesures per situar les polítiques industrials al centre de l'estratègia per a la revitalització industrial i econòmica de Catalunya, i la recuperació de l'ocupació

Els màxims representants de les institucions, agents socials i societat civil que aglutinen la plataforma Pacte per a la indústria a Catalunya han fet un pas més i van lliurar el passat 7 de gener al president de la Generalitat, Artur Mas, un catàleg de mesures per situar les polítiques industrials al centre de l'estratègia per a la revitalització industrial i econòmica de Catalunya, i la recuperació de l'ocupació. Amb aquest document, les institucions signants d'aquest pacte insten el conjunt de la societat catalana i les seves institucions de govern a promoure decididament unes polítiques industrials per a la recuperació de la crisi, potenciant la indústria i l'economia productiva.

Aquest document és fruit del treball consensuat realitzat durant més de sis mesos per vuit grups de discussió, integrats per un total de 100 persones, entre les quals es trobaven representants de CCOO de Catalunya.

Les mesures —un total de 138, que van ser aprovades el passat mes de juny—, comprenen diversos àmbits, que van des del finançament, la formació, la recerca i el desenvolupament, la política de clústers i el desenvolupament d'infraestructures i energia, tot en el marc europeu per al desenvolupament industrial (Europa 2020). Les propostes basteixen una estratègia per sortir de la crisi amb l'impuls del creixement, l'increment de la competitivitat i la ca-

pacitat exportadora, i la recuperació dels nivells d'ocupació anteriors a la crisi.

Sense indústria forta no hi ha economia forta

No hi pot haver una economia forta sense una indústria forta. Aquest és el missatge que el Pacte per a la indústria va fer arribar al Govern i al seu president. Només una resposta industrialista pot treure Catalunya de la greu crisi actual, com ho ha fet en el passat. L'ampli perímetre d'activitats, que a Catalunya van des de la manufactura com a nucli central fins als serveis a la indús-

tria, la recerca i la difusió del coneixement, han de ser la base sòlida d'una economia productiva i competitiva per al segle XXI.

El agents socials i econòmics van demanar al president un compromís ferm per traslladar en els pròxims mesos a l'agenda de govern les propostes del Pacte per a la indústria, dotant-les pressupostàriament i amb calendari d'execució. Així mateix, la petició s'estén a fer del Consell Català de l'Empresa l'organisme de concertació social permanent per als temes de política industrial. ■

La conflictivitat laboral confirma que la crisi continua

Seguint l'actualitat, ens adonem que no deixen d'arribar notícies d'empreses i sectors que pateixen la crisi. Aquest final del 2013 i principis del 2014 hem constatat les tensions als sectors d'adobs, de transport sanitari, de purins, de comerç del tèxtil, del metall de Barcelona o de Lleida, de la seguretat privada o del lleure educatiu.

La Federació d'Indústria, per exemple, ha rebutjat l'ERO presentat per Alstom Transport, de Santa Perpètua de Mogoda, i ha donat suport a les reivindicacions i manifestacions de la plantilla, o els ERO de SEAT o Delphi Diesel Systems, on s'ha aconseguit reduir les persones afectades al principi. També ha fet costat a les mobilitzacions a Endesa, Johnson Controls (Sabadell), Industrials Clibu (Sant Joan Despí), ESPA 2025 (Lliçà de Vall), Draka Cables (Santa Perpètua de Mogoda), Roser Construcciones Metàlicas (Cassà de la Selva)...

En l'àmbit de la Federació de Serveis a la Ciutadania, cal destacar les retallades que pateixen la funció pública o les causades per la reforma de l'Administració local, així com les vagues dels treballadors i treballadores de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio contra els atacs de la direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Igualment, ha estat motiu de preocupació la situació dels treballadors de Barcelona Activa, dels serveis socials del Centre Penitenciari de Ponent (Lleida), de les papereres SCA Mediona o Alíer-Celsum (Rosselló), de l'Ajuntament de Sabadell, del cos de Bombers, de la Fira de Barcelona, d'Unipost, de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona o d'Autobusos de Lleida.

La crisi és l'excusa perquè molts empresaris redueixin plantilles o rebaixin condicions laborals, com és el cas d'empreses com COBEGA - Coca-Cola, COMSA-EMTE, el Grup Husa, el Gran Hotel Balneari Blancafort (la Garriga), el Gran Hotel Guitart Monterrey (Lloret de Mar), el Gran Buffet Cambrils, La Seda, Lacrem-Farggi... Més mobilitzacions han impulsat els empleats i empleades dels bancs Santander i Sabadell, del Grupo MGO (Métodos, Gestión y Organización, SA), d'Algodones del Bages (ALBASA), d'Alliance Healthcare España, SA (Polinyà i el Prat), de les escoles bressol de Barcelona, de l'Institut Pere Mata (Reus), de la constructora FCC, de Ciments Molins Industrial o d'INNOVA COPTALIA, subrogats de COPCISA. ■

Vaga històrica a Panrico

CCOO de Catalunya fa costat als treballadors i treballadores de Panrico

Els treballadors i treballadores de Panrico han dut a terme una de les vagues d'empresa més llargues des que va començar la crisi. Va ser a l'octubre del 2013, moment en què la direcció va decidir suspendre el pagament de les nòmines i va presentar concurs de creditors, quan la plantilla va iniciar una vaga tot i l'amenaça de 2.000 acomiadaments. A banda d'aquests acomiadaments, els propietaris de l'empresa, el fons nord-americà de capital de risc Oaktree Capital Management, van proposar una rebaixa de salaris de fins al 40%, quan la plantilla ja havia patit una altra rebaixa de més del 20% l'any anterior. Tot semblava indicar que aquest fons d'inversió, en lloc de salvar l'empresa, volia preparar-se per vendre-la al millor postor.

Plantant cara

Els treballadors i treballadores han plantat cara de forma valenta des del principi, i han esdevingut exemple de lluita contra una empresa que s'aprofita de la crisi. A la planta de Santa Perpètua de Mogoda s'han hagut d'enfrontar a la direcció fins i tot quan aquesta ha enviat camions per treure producte a pesar de la vaga.

La direcció també va interposar una denúncia contra el Comitè de Vaga perquè la considerava il·legal, i pels danys i perjudicis que li ha ocasionat. Al judici, la presència de la Federació Agroalimentària de CCOO de Catalunya i de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va evidenciar com el sindicat està fent costat als treballadors i treballadores en aquesta difícil situació.

En qualsevol cas, el Comitè d'Empresa de Panrico ha manifestat reiteradament la seva disposició a iniciar negociacions al més aviat possible, sota la tutela de la Direcció General de Relacions Laborals, per resoldre aquest conflicte. ■

CCOO rebutja la llei de l'avortament del PP perquè atempta contra el dret a decidir de les dones sobre el seu propi cos

La reforma que pretén el Govern del PP, amb el seu ministre d'(in)Justícia al capdavant, torna a convertir l'avortament en un delictes i obliga les dones a practicar, novament, avortaments clandestins, amb el risc que comporta per a la salut.

“Dice mucho de nuestra sociedad el que el debate sobre el aborto, sobre su despenalización y su realización en términos sanitariamente adecuados, se haya desviado normalmente hacia una discusión en torno a principios morales abstractos alejados de la realidad cotidiana de los seres humanos concretos, y muy en especial de la realidad cotidiana de las mujeres...”. Així començava *La cuestión del aborto*, de Concha Cifrián, Carmen Martínez Ten i Isabel Serrano, el 1986 (Icaria). I Carmen Castro, en el seu apunt del 20 de desembre del 2013, afirma que: “Cuando creíamos haber superado algunos de los episodios oscurantistas más aberrantes de la historia surge esta nueva ‘caza de brujas’ del ultracatolicismo orquestada por la misoginia profunda de los grupos ‘antiabortistas’ que nos hará retroceder 30 años de golpe”.

Doncs sí. En aquest país una llei de l'avortament de la II República (1931-1939) és el precedent de la regulació de la contracepció i de la interrupció voluntària de l'embaràs. Ja en democràcia, el 1985, i després de la lluita incansable del moviment feminista, es va aconseguir despenalitzar l'avortament en tres supòsits (risc per a la vida de la dona embarassada, en cas de violació i en cas de risc per malformacions del fetus que fessin inviable la vida). Van haver de passar vint-i-cinc anys per tenir una llei de terminis: la Llei orgànica 2/2010, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. Aquesta llei, actualment vigent, garanteix el dret a la informació i a l'educació, el dret a planificar la maternitat i la contracepció, amb l'aixopluc del sistema públic de salut, i el dret a decidir si tenir o no tenir fills i filles. Estableix uns terminis (que no supòsits) per poder interrompre voluntàriament l'embaràs:

- Fins a les 14 setmanes per lliure decisió de la dona.
- Fins a les 22 setmanes per malformació fetal o risc de salut per a la mare, per indicació mèdica.
- A partir de les 22 setmanes per malaltia incurable del fetus, a través d'un comitè mèdic.

Tot i ser insuficient, és una llei que ha obtingut un ampli suport social, polític i professional, perquè preveu la prevenció, reconeix el dret a decidir a les dones sense necessitat de custòdies

d'especialistes en salut mental i permet interrompre un embaràs amb seguretat i amb garanties per a la salut, fins i tot, si es tenen 16 o 17 anys (edat legal per tenir relacions sexuals).

Interessos ultracatólics

La reforma que pretén el Govern del PP, amb el seu ministre d'(in)Justícia al capdavant i el seu Anteproyecto de ley orgànica para la protección de la vida del concebido y de los derechos de la mujer embarazada, ens porta de nou a l'època predemocràtica. De manera prepotent i autoritària, sense escoltar la gran majoria de la societat i responent a interessos ultracatólics en el marc d'un estat laic, sostreu els drets de ciutadania bàsics a les dones, les situa en una permanent minoria d'edat, els lleva qualsevol capacitat de decidir, si no és a partir d'avaluacions de salut mental, torna a convertir l'avortament en un delictes i obliga les dones a practicar, novament, avortaments clandestins, amb el risc que comporta per a la salut, sobretot de les dones que per motius econòmics no puguin interrompre voluntàriament l'embaràs en centres sanitaris.

CCOO mostra amb contundència el rebuig a aquesta reforma innecessària i hipòcrita, i treballa i suma amb totes les dones, els moviments feministes, les plataformes i campanyes, amb les quals alcem la veu i ens mobilitzem a favor de la llibertat de les dones a decidir una qüestió tan important i transcendent com és la maternitat, alhora que exigim la retirada d'aquesta llei.

La lluita de les dones pel dret a decidir sobre el propi cos, la sexualitat i la maternitat ha estat una de les lluites més importants del moviment feminista. El dret a l'avortament és un dret central en la construcció de la democràcia, i aquesta comença amb el reconeixement que les dones som subjectes de dret i un cop que hem practicat la llibertat serà molt difícil que uns pocs ens la neguin. ■ **Alba Garcia**

Primer de Maig contra les desigualtats socials

En un any marcat per diferents conflictes, CCOO fa una nova crida a la ciutadania per sortir al carrer el Primer de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i Treballadores.

El dijous 1 de maig del 2014 ha de ser una data per reivindicar de nou els drets de la classe treballadora, i, davant de l'actual context de crisi, es fa més necessari que mai defensar un estat del benestar que acabi amb les desigualtats.

Les elevades xifres d'atur o pobresa o els atacs a la negociació col·lectiva o als drets socials són motiu suficient per lluitar per unes altres polítiques al servei de la ciutadania. Des del sindicat entenem que hi ha alternatives i exigim als governs que estiguin al costat de les persones. Cal denunciar les mesures de retallades, que provoquen la pèrdua de poder adquisitiu, especialment a pensionistes, població en situació d'atur o persones que ja han esgotat la percepció de prestacions.

Per tot això, CCOO convoca a participar en les manifestacions conjuntes previstes a Barcelona, Girona, Tarragona, Tortosa i Lleida. Al mateix temps, des de la Secretaria de Formació Sindical, Estudis i Cultura del sindicat també s'està treballant en l'organització d'actes paral·lels que configuren la Setmana Cultural del Primer de Maig. ■

Sense l'afiliació una organització com CCOO no té sentit

Després de 9 anys de funcionament del síndic de l'afiliació, s'han fet avenços importants per aconseguir situar l'atenció a la persona afiliada com a centre de l'estratègia del sindicat.

El síndic de l'afiliació té com a objectiu garantir i tutelar els drets de les persones afiliades de CCOO de Catalunya, pel que fa a la informació, l'assessorament i els serveis.

El síndic, canalitzant les queixes i reclamacions de l'afiliació, ha de donar resposta a qualsevol dèficit de funcionament i fer les propostes de solució i de millora necessàries per evitar que pugui tornar a passar res similar.

Al mateix temps, ha de ser un dinamitzador pel que fa a la millora de la qualitat dels serveis sindicals i professionals que reben les persones afiliades i proposar mesures per facilitar la seva correcta atenció i participació.

Cal destacar que durant tot aquest temps el conjunt d'organismes de l'estructura del sindicat han col·laborat amb el síndic en el desenvolupament de les seves funcions i han situat l'afiliació com a autèntica protagonista de CCOO. ■ **Lluís Filella**

Montse Delgado, nova secretària de Formació Sindical, Estudis i Cultura, i Lluís Filella, nou síndic de l'afiliació

El Consell Nacional de CCOO de Catalunya del passat 27 de novembre del 2013 va aprovar el nomenament de dues noves responsabilitats del sindicat.

D'una banda, Montse Delgado esdevé la nova secretària de Formació Sindical, Estudis i Cultura, en substitució de Laura Pinyol.

De l'altra, Lluís Filella serà el síndic de l'afiliació i substituirà Juan Ignacio Valdivieso, que ho era des de la creació d'aquesta figura de tutela dels drets dels afiliats i afiliades, l'any 2004.

Montse Delgado Pérez és llicenciada en dret per la Universitat de Barcelona i treballadora de CatalunyaCaixa des del 1992. Delegada sindical l'any 1997, ha estat consellera general a l'Assemblea de CatalunyaCaixa en representació de la plantilla i ha tingut diferents càrrecs a la Federació de Comfia.

Lluís Filella Carballo és diplomad en magisteri i llicenciat en pedagogia. Ara mestre d'escola pública jubilat, ha dedicat 40 anys a la seva professió, 20 a l'escola i 20 a CCOO, on ha desenvolupat diferents tasques a la Federació d'Educació. ■

Front comú contra la reforma local imposada pel Govern central

L'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya, UGT i CCOO de Catalunya han iniciat la campanya "Serveis municipals en perill per reformes del Govern central" per conscienciar la ciutadania de les conseqüències de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local que ha aprovat el PP. Aquesta Llei allunya de tots els municipis competències tan importants com l'educació, la sanitat o l'atenció social, i, en el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants, també afectarà la recollida i el tractament de residus, l'abastament d'aigua potable, la neteja viària, l'accés als nuclis de població, la pavimentació dels carrers, el tractament d'aigües residuals i l'enllumenat públic, que hauran de ser prestats per entitats supramunicipals.

Els ajuntaments no podran fer polítiques de serveis socials i només es podran limitar a atendre situacions d'emergència. Tampoc podran prestar cap servei sanitari ni encarregar-se del manteniment dels dispensaris. Totes les competències relatives a la gestió de l'atenció primària de la salut correspondran a les comunitats autònomes.

Les polítiques i els recursos d'atenció a la dona poden deixar de prestar-se i tampoc tindran competències en la protecció del medi ambient. No podran crear ni gestionar escoles bressol, escoles de música, escoles d'adults ni qualsevol altre servei d'ensenyament no reglat. Aquests serveis no es podran mantenir amb aportacions públiques dels ajuntaments i el cost passarà a dependre dels pares o dels usuaris.

La neteja viària deixarà de ser competència dels ajuntaments

CCOO creu que aquesta Llei és innecessària, ja que es fa d'esquena al que necessita la gent, i no volem que l'Estat continuï enganyant la ciutadania amb més retallades dels serveis públics, que poden arribar a afectar fins a 30.000 treballadors i treballadores amb canvis de destinació i acomiadaments. ■

El servei assegurador de

Contracta ara la teva assegurança i aconsegueix...

6 mesos gratis

3+3 mesos

6 mesos

Informa't al teu sindicat o als telèfons:

901 500 400 - 93 496 47 97

ATLANTIS és el primer grup assegurador que obté el segell EthSI, que certifica que complim criteris d'orientació ètica, solidaritat i responsabilitat social.

La societat catalana reacciona davant la gran pujada de les tarifes del transport públic

Cada autoritat territorial de la mobilitat (ATM), vinculada a la Generalitat de Catalunya i a les administracions locals, ha aprovat forts increments de les tarifes de les diferents xarxes del transport públic. Aquestes pujades dels preus dels títols de transport s'afegeixen a les produïdes durant els exercicis anteriors, especialment l'any 2012. La situació es torna especialment insostenible si es considera que els nivells d'atur són molts elevats i que els salaris han estat reduïts, segons alguns estudis recents.

Tot plegat ha significat la reacció de diversos col·lectius i entitats socials, especialment a l'Àrea metropolitana de Barcelona. CCOO de Catalunya hem estat una de les primeres organitzacions a rebutjar frontalment el descomunal augment de les tarifes del transport públic. És el cas de les ATM de Barcelona i Tarragona, on el preu dels títols més utilitzats pels treballadors i les treballadores s'incrementa moltes vegades l'IPC del 2013. En l'entorn metropolità tarragoní fins i tot s'ha aprovat anul·lar la utilització de la T-10 a tres municipis de la costa durant els mesos d'estiu. Aquesta mesura afecta moltes persones, justament durant els mesos de major activitat econòmica a la zona. Un veritable pedaç que no soluciona el problema del frau que es pretén combatre.

Afavorint el transport privat

Aquesta dinàmica d'increment de preus entra en contradicció amb la política desenvolupada pel mateix Departament de Territori i Sostenibilitat en el cas dels peatges. Aquí s'han aprovat descomptes per intentar augmentar el nombre de viatgers, cosa que no es considera quan es tracta de les xarxes de transport públic. Diferents problemes socioambientals que pateix Catalunya (com els elevats nivells de contaminació atmosfèrica o la dependència de combustibles fòssils) exigeixen veritables polítiques que afavoreixin el canvi de l'actual model de mobilitat imperant.

Per a CCOO han resultat igualment greus els missatges de diferents responsables de la Generalitat i de les ATM. S'han anunciat increments mitjans del 3,5% quan la majoria d'usuaris i usuàries hem comprovat que han estat superiors. Fins i tot s'ha assenyalat que es congelaven els títols més utilitzats per afavorir l'ús intensiu del transport públic, i això tan sols s'ha donat en casos puntuals.

CCOO de Catalunya hem defensat la necessitat d'aprovar una llei de finançament del transport públic, tal com s'establia a la Llei de la mobilitat de Catalunya de l'any 2003 (aprovada pel nostre Parlament amb un gran suport), que va amb deu anys d'endarreriment.

La voluntat política, però, de millorar aquest problema s'ha de constatar a partir del necessari debat amb les entitats

ciutadanes implicades. Tant els sindicats majoritaris com les entitats veïnals fa anys que reivindiquem la nostra participació efectiva en la qüestió del finançament del transport.

L'increment tarifari enguany ha tingut una forta resposta ciutadana, amb manifestacions periòdiques, que s'han mantingut durant mesos per a sorpresa de molts polítics. Aquests moviments, els objectius dels quals compartim plenament, han donat uns primers fruits. Tant l'ATM de Tarragona com la de Barcelona han començat a contactar amb les entitats socials per tractar la problemàtica. Des de CCOO de Catalunya contribuïrem a fer que els diferents sistemes tarifaris donin resposta a les diferents necessitats socials, econòmiques i ambientals que estem patint ■ **José Manuel Jurado**

L'augment de preus perjudica els més febles

L'augment exagerat dels preus de serveis bàsics, com l'electricitat, el transport o l'aigua, en un moment de crisi com l'actual, perjudica un gran nombre de persones, que ha vist reduïts els diners de què disposava. La crisi i aquest augment dels preus fora de lloc han fet que els que tenen sous retallats, pensions i rendes baixes perdin poder adquisitiu per fer front a les necessitats més bàsiques.

Es retallen els sous i es destrueixen llocs de treball, però no es rebaixen els beneficis de les empreses ni el que cobren els grans directius. A Catalunya, l'índex de preus de consum (IPC) augmenta per sobre de l'indicador estatal per als preus dels medicaments i l'ensenyament i el pes dels sectors privats en aquests dos apartats. Els salaris no en són la causa, però sí que en pateixen els efectes, cosa que afecta negativament el consum i la recuperació econòmica, i fa augmentar les desigualtats socials.

És per això que cal acabar amb les baixades salarials, per poder recuperar la demanda interna i sortir de la crisi. Cal canviar les polítiques de retallades i que el Govern deixi d'actuar a favor dels lobbys empresarials amb una política de control dels preus públics i privats i dels beneficis empresarials, sobretot pel que fa als serveis bàsics, com l'electricitat, el transport, l'energia o l'aigua. ■

CCOO alerta del progressiu deteriorament del mercat de treball a Catalunya

Com cada any, CCOO de Catalunya presenta el Mapa de l'atur a Catalunya, coincidint amb la publicació de les dades de l'Enquesta de població activa del darrer trimestre de l'any. Aquest estudi recull una anàlisi de les dades dels darrers cinc anys que ens ha permès constatar, un cop més, el clar deteriorament que està patint el nostre mercat de treball. Es continua destruint ocupació, l'atur ha assolit nivells sense precedents, i trets com la temporalitat i la parcialitat són cada cop més presents en les relacions laborals, i precaritzen les condicions laborals dels qui tenen feina.

Si fem un repàs territorial comprovem com la comarca del Ripollès és la que presenta l'increment més lleu de l'atur registrat: ha incrementat un 2,5% el nombre de persones aturades registrades mentre que la tendència general és del 24,6%. El Priorat és la comarca que ha patit l'increment més accentuat, concretament un 53% i 217 persones. Si bé la contractació registrada entre el 2009 i el 2013 ha augmentat en un 4% i 83.874 contractes, aquest increment només ha estat ocasionat per un increment de la contractació temporal (7,3% i 131.805 contractes temporals), ja que la indefinida s'ha reduït en un 17% (47.931 contractes indefinits menys).

Totes les comarques han reduït la contractació indefinida i el Pallars Sobirà (-60,4%), el Montsià (-51,7%) i el Baix Ebre (-42,7%) són les que han patit majors reduccions.

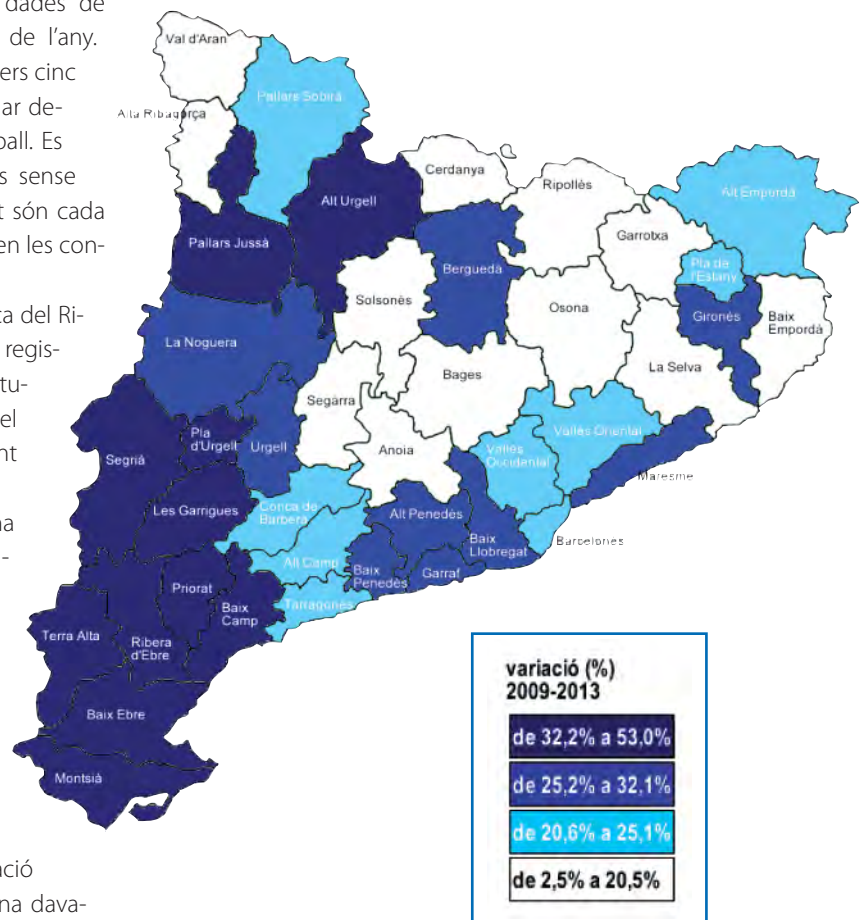
De les comarques que també han reduït contractació temporal, el Solsonès és la més perjudicada, amb una davallada del 19,6%, seguit de l'Alta Ribagorça, amb un 18,7% menys. Entre les comarques que han incrementat més significativament la contractació temporal trobem el Pla de l'Estany, amb un augment del 77,5% i 4.470 contractes temporals més.

Cau l'afiliació a la Seguretat Social

L'afiliació a la Seguretat Social en aquests darrers quatre anys s'ha reduït un 9% i 222.542 persones treballadores afiliades menys. La pèrdua d'afiliació s'ha donat a tot el territori català a excepció del Ripollès, on ha augmentat en un 1,6% i 114 persones treballadores afiliades més. La Ribera d'Ebre és la demarcació que ha patit la major reducció d'afiliació, concretament un 29,4% i 1.155 persones afiliades menys.

A Catalunya, l'activitat s'ha reduït un 3,4% i 131.600 persones actives menys en aquests últims anys. La taxa d'activitat el 2013 va ser del 61,8%.

TENDÈNCIA DE L'ATUR REGISTRAT PER COMARQUES 2009-2013

L'ocupació s'ha reduït en 371.900 persones i un 11,7% menys. La taxa d'ocupació és del 47,4% el 2013. L'atur, per la seva banda, ha augmentat en 240.300 persones i un 38,8% més que el 2009. La taxa d'atur va ser del 23,4% el 2013 a Catalunya.

La temporalitat s'ha reduït un 9,5%, mentre que la població assalariada indefinida ho ha fet en un 12,9%. La taxa de temporalitat era del 18,5% el 2013. Ha augmentat un 20% el nombre de persones que treballen a jornada parcial i, a finals del 2013, la taxa de parcialitat era del 17,2%.

Una dada molt preocupant d'aquest informe és la desprotecció de les persones desocupades, que és cada cop major. Ha passat d'un 59,8% a un 64,6% el percentatge de persones que no cobren subsidi o prestació per atur.

Protesta a Barcelona contra els dos anys de la reforma laboral

Reformes laborals letals per a l'ocupació

Les dues darreres reformes laborals (Reial decret 10/2011 i Reial decret 3/2012) no han contribuït a crear ocupació estable ni de qualitat, ans al contrari, han fet que la precarietat laboral s'estengui i arribi a àmbits del mercat de treball que fins fa poc eren definits de qualitat i estables. L'ocupació que s'impulsa és precària, sense drets i inestable, i per això CCOO exigeix la retirada d'aquestes mesures, per evitar que les relacions laborals es precaritzin encara més.

Les persones treballadores són cada cop més vulnerables i es troben més a prop del risc d'exclusió social i de pobresa, ja que les seves condicions laborals i els seus salaris tampoc són garantia d'ingressos suficients. La classe treballadora s'està empobrint i mostra més dificultats per cobrir les necessitats més bàsiques per viure.

És per això que el sindicat denuncia que seguim instal·lats en una situació crítica per a milers de persones al nostre país com a conseqüència de la crisi i l'atur, malgrat que ens vulguin fer creure el contrari. El panorama seguirà sent preocupant mentre no es deixin de banda les polítiques d'austeritat, ja que els seus resultats són nefastos per a l'economia, l'ocupació i les persones. Cal reorientar les polítiques econòmiques i laborals per estimular la demanda interna, la producció i la generació d'ocupació, i el benestar de les persones.

A més, cal reforçar els mecanismes de protecció social i les polítiques d'ocupació orientades a millorar l'ocupabilitat de les persones, la qualitat de l'ocupació i la feina digna.

CCOO exigeix mesures, com la renda garantida de ciutadania com a garantia de protecció econòmica de les persones sense feina ni ingressos, que contribueixin a la seva supervivència i a la reducció de les desigualtats socials.

Mobilitzacions

Aquest mes de febrer ha fet dos anys de la posada en marxa de la reforma laboral imposada pel Govern del Partit Popular. Dos anys després de la seva aplicació, CCOO, UGT i USOC van convocar una nova mobilització conjunta amb el lema "2 anys de reforma laboral: més atur, més precarietat", que va tenir lloc el 13 de febrer a diferents indrets de Catalunya. Han estat dos anys de lluita contínua, en la qual s'ha demostrat que era una mesura injusta amb els treballadors i les treballadores, ineficaç per a l'economia i inútil per a l'ocupació.

La protesta contra la reforma laboral va anar acompanyada de la denúncia de la situació insostenible al Fogasa (Fons de Garantia

Salarial), que repercuteix en molts treballadors i treballadores, que acumulen retards en el cobrament de prestacions de gairebé dos anys.

A Barcelona, es va fer una concentració conjunta davant la Delegació del Govern central i posteriorment va tenir lloc una manifestació que va anar des de la plaça d'Urquiuona per Via Laietana fins a la plaça de Sant Jaume. La mobilització també va tenir lloc a Tarragona, Lleida i Girona. ■

CCOO ja té en funcionament 9 punts d'informació per a persones aturades

CCOO de Catalunya ha posat en funcionament els punts Infoatur, uns espais d'atenció personalitzada adreçats a treballadors i treballadores a l'atur que ofereixen assessorament i orientació sobre prestacions, subsidis o ajudes per atur.

També s'hi informa sobre com accedir a recursos formatius o per a la recerca de feina i es posa a disposició dels usuaris i usuàries accés a Internet per consultar ofertes de feina i de formació així com per elaborar currículums.

Des dels Infoatur es poden derivar cap a altres entitats socials, amb les quals CCOO de Catalunya forma la Xarxa d'Acció Solidària, les persones que tinguin necessitats relacionades amb l'habitatge, les beques menjador, el lleure educatiu, el suport emocional, que estiguin en situació de pobresa energètica, etc.

Els Infoatur estan situats a diversos locals de CCOO i per accedir-hi cal demanar cita prèvia. Actualment funcionen a Barcelona, Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, Cornellà de Llobregat, el Prat de Llobregat, Martorell, Gavà, Granollers i Mataró, i properament s'aniran implantant a tot Catalunya. Teniu més informació a:

www.ccoo.cat/infoatur

Els governs de CiU i PP fan augmentar la pobresa i les desigualtats

Molts treballadors ocupats tenen seriosos problemes per arribar a final de mes i poder pagar totes les factures

Les polítiques dutes a terme pels governs de CiU i PP els darrers anys han fet augmentar greument el nombre de persones en situació de pobresa i les desigualtats entre els ciutadans més rics i els més pobres, cosa que ha agreujat les conseqüències de la crisi econòmica.

La reforma laboral aprovada per CiU i PP i les retallades de drets en educació, sanitat i altres àmbits estan provocant una davallada dels ingressos, l'augment de les desigualtats i un empitjorament de les condicions laborals i de vida de moltes persones.

Les dades públiques d'ocupació mostren com la majoria dels nous contractes que es fan són temporals i a temps parcial i que cada vegada es destrueixen més llocs de treball amb contractes indefinits. Això fa que la precarietat sigui el pa de cada dia i que augmentin les desigualtats en molts aspectes. Els sous són cada vegada més baixos i això afecta la qualitat de vida de la gent i també el funcionament de l'economia, ja que es compren menys productes i baixa la demanda interna.

Pèrdua de poder adquisitiu

En els convenis col·lectius negociats el 2013, l'augment mitjà dels sous ha estat del 0,57% a Espanya i del 0,79% a Catalunya. Sobre el paper, aquests augments estan per damunt de l'IPC, però la realitat és que molts treballadors i treballadores han perdut poder adquisitiu quan no s'han aplicat els convenis, quan han patit reduccions de sou, els han canviat les condicions salarials en petites empreses sense representants sindicals, han patit

expedients de regulació, han perdut pagues extraordinàries en el sector públic, han perdut la feina i han passat a cobrar l'atur, han esgotat aquesta prestació, han vist congelat el salari mínim interprofessional o els ha afectat la nova fórmula de revalorar les pensions.

Pel que fa a la distribució de les rendes en el producte interior brut (PIB), des del 1980 els sous sempre havien tingut més importància que les aportacions de les empreses. A partir del 2009 els salaris van començar a perdre pes en l'economia espanyola i s'han acabat invertint els papers, ja que actualment tenen una major importància les rendes del capital que els sous, de manera que ha augmentat la desigualtat social.

Així, des de CCOO de Catalunya no discutim que la disminució dels sous hagi pogut servir per millorar la competitivitat de l'economia, però veiem que també ha tingut un efecte negatiu sobre les persones, que s'han empobrit.

Tenir feina ja no és garantia de no ser pobre

Amb unes condicions laborals cada vegada més dolentes no es tracta només de tenir feina, ja que molts treballadors ocupats tenen seriosos problemes per arribar a final de mes i poder pagar totes les factures.

El risc de pobresa augmenta a Catalunya i Espanya des que va començar la crisi, amb percentatges superiors a la mitjana de la Unió Europea i a la de la zona euro. Entre el 2012 i el 2013 ha disminuït el nombre d'habitatges familiars amb el retorn a casa de molts fills que no poden continuar vivint de forma independent, i amb la sortida del país de molts treballadors i treballadores.

A més, hi ha 254.000 llars amb tots els membres actius sense feina, 99.300 famílies que no perceben cap ingrés i 201.000 assalariats amb contracte temporal.

La renda mínima d'inserció (RMI) no evita aquests riscos, ja que el Govern posa moltes dificultats per accedir-hi i les quantitats que es destinen són lluny de millorar la situació. És per això que demanem la regulació de la renda garantida de ciutadania (RGC) i posar fi a la dinàmica actual, augmentant els sous perquè els treballadors i treballadores guanyin poder de compra, creant nous llocs de treball i canviant les polítiques de retallades. Aturats, pensionistes, treballadors i treballadores amb salaris baixos i totes aquelles persones que no tenen recursos per fer front a les necessitats bàsiques no poden caure en la pobresa i veure's exclòs de la societat. ■ **Marc Contijoch**

La crisi econòmica mostra els efectes negatius de la llei d'estrangeria

Les dades de la Memòria del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers de CCOO (CITE) de l'any 2013 mostren com la crisi econòmica ha comportat una situació més complexa pel que fa als fluxos migratoris. Actualment, els processos d'arribada de nova població estrangera conviuen amb altres de retorn o reemigració, però també d'emigració de població espanyola, nacionalitzada o d'origen. Aquesta nova situació migratòria s'ha reflectit en la consolidació del Servei de Mobilitat Internacional de Treballadors del CITE, que facilita la informació necessària perquè la persona que ha pres la decisió de buscar una oportunitat laboral en un altre país la dugui a terme amb qualitat i amb coneixement dels seus drets.

Irregularitat

També, però, la Memòria mostra les dificultats de les persones estrangeres per mantenir o accedir a la regularitat administrativa com a conseqüència de la crisi econòmica, que fa difícil complir els requisits per renovar les autoritzacions de treball o residència, o per acollir-se a l'arrelament

social. En definitiva, es posen de manifest els efectes negatius d'una legislació d'estrangeria pensada més per gestionar uns fluxos d'entrada en un moment de creixement econòmic, que no pas per fer front a la situació actual de crisi econòmica i a les elevadíssimes taxes d'atur.

Des de sempre, la política d'immigració de l'Estat espanyol s'ha caracteritzat per una concepció utilitària de la immigració, que ha estat vista com un recurs necessari per donar resposta a la demanda del mercat de treball, més que no pas com el que és: persones subjectes de drets. Els tràgics esdeveniments ocorreguts a Ceu-

ta, que han provocat la mort de 15 persones, són una mostra d'aquesta política migratòria, marcada únicament per les actuacions de seguretat i d'ordre públic.

En aquest sentit, és necessari un canvi radical en les polítiques immigratòries a l'Estat espanyol i passar d'una política centrada en el control de fluxos i en una concepció utilitarista de la immigració a una política que graviti sobre els drets de ciutadania. I això comporta, en primer lloc, la flexibilització dels procediments d'accés i de manteniment de la regularitat administrativa mentre duri l'actual situació de crisi. ■ **Carles Bertran**

Les dades de la memòria del CITE 2013

15.641 visites
 10.629 persones ateses (56,7% dones)
 26.352 consultes:
 • 27,9% renovacions d'autoritzacions
 • 16,5% arrelament social
 34,5% en situació irregular
 47,4% sense feina
 52% treball irregular

Nova experiència de formació dual de qualitat a Alemanya

CCOO de Catalunya ha iniciat, mitjançant la Fundació Paco Puerto, una segona experiència de suport a la mobilitat de joves que es volen incorporar a la formació dual alemanya. Després de l'èxit del primer projecte, desenvolupat amb la Cambra d'Oficis de Colònia, aquesta segona edició prepararà professionals en l'àmbit del manteniment, de l'electricitat i de la neteja industrial. A la sessió informativa hi van assistir 45 persones, se'n van entrevistar 27 i se'n van seleccionar, finalment, 15. Amb la millora del programa, aquests joves rebran, fins al juny, un total de 400 hores d'alemany, molt per sobre de les 170 que vam poder oferir l'any passat. Quan arribin a Alemanya tenen assegurat un lloc de formació dual. La bona relació amb la Cambra d'Oficis de Colònia ha permès tirar endavant aquesta iniciativa en el marc de l'intercanvi d'informació sobre els programes de formació dual, que permetrà reforçar la coherència i el valor de les propostes que en aquest àmbit elabora i defensa el sindicat. ■

Espai d'activistes socials a CCOO de Catalunya

Aquest és un nou espai per poder compartir accions, reflexions i opinions de la gent de CCOO compromesa amb l'activisme social. A la xarxa de delegats i delegades de CCOO que lluiten pels drets laborals, hi volem afegir la xarxa de persones de CCOO que lluiten pels drets socials, i compartir amb unions i federacions el paper fonamental que el sindicalisme té en aquests temps difícils per als treballadors i les treballadores.

Si us interessa envieu un correu i en parlem!

activistessocials@sindicat.ccoo.cat

Catalunya, un país on treballar i viure amb drets

Aquest és el títol amb el qual CCOO hem començat un cicle d'activitats per contribuir, des del sindicalisme nacional i de classe, al debat sobre el dret a decidir.

La resolució aprovada en el X Congrés de CCOO de Catalunya situava la posició del sindicat en la defensa del dret d'autodeterminació i en el compromís de treballar en la construcció d'un model de país en el qual els drets socials i nacionals són indissociables. El desenvolupament de la resolució va començar el 2013 amb diferents accions, que van des de xerrades fins a la participació i la implicació activa en diversos esdeveniments.

Durant aquest any 2014 pretenem introduir en el debat nacional el model de país que volem, un país més igualitari i amb drets socials i laborals i la necessitat de construir un nou contracte social i econòmic, amb la participació dels interlocutors socials, que permeti construir una Catalunya per viure i treballar amb drets. Altrament, continuarem participant activament en les diverses accions que s'organitzin en defensa del dret a decidir i de la Catalunya social en col·laboració amb altres organitzacions i institucions de la societat catalana.

Espais de reflexió

Les activitats del 2014 han començat amb un cicle de xerrades dins de Els dilluns del Cipri que porta el títol de la campanya: "Catalunya, un país on viure i treballar amb drets". Les xerrades, que duraran fins a l'estiu, volen ser un espai de reflexió sobre els drets socials, el marc català de relacions sociolaborals, la defensa del que és públic, el canvi de model productiu i la regeneració democràtica. Finalment, i com a cloenda del cicle, en el marc de l'Escola d'Estiu del sindicat, es realitzarà una taula rodona amb representants dels partits polítics de l'arc parlamentari.

D'altra banda, el sindicat, mitjançant el Centre d'Estudis i Recerca Sindical (CERES), ha elaborat un informe de diagnòstic sobre la situació d'increment de les desigualtats a Catalunya en el qual es cons-

tata que el nostre país és un dels països d'Europa amb més desigualtats i que n'ha patit un increment més gran en els darrers anys. L'informe fa una anàlisi de l'impacte de les retallades, amb dades actualitzades i comparatives amb Espanya i Europa. Des d'una perspectiva àmplia: despesa social, distribució de la renda, pressió fiscal, salaris, accés a l'habitatge, pobresa, educació, esperança de vida... i preveient la transversalitat de gènere, origen i intergeneracional.

En el marc de la commemoració del 91è aniversari de l'assassinat de Salvador Seguí, el *Noi del Sucre*, el 10 de març, s'ha programat una xerrada amb la participació del secretari general del sindicat escocès STUC, Grahame Smith, per saber de primera mà quin ha estat el debat que ha realitzat el sindicalisme escocès sobre el model socioeconòmic.

Finalment, al voltant de l'11 de Setembre del 2014, CCOO de Catalunya presentarà públicament les conclusions de totes les activitats, treballs i reflexions col·lectives dutes a terme durant l'any sobre el model de país per contribuir des del sindicalisme de classe i nacional al fet que Catalunya sigui un país on viure i treballar amb drets. ■ **Dolors Llobet**

Rafael Ribó, síndic de greuges, va obrir el cicle de xerrades, que durarà fins a l'estiu

El darrer capítol del desmantellament de les caixes

El mes de desembre passat el Congrés dels Diputats va aprovar la darrera reforma de la llei de caixes, és a dir, el darrer capítol del desmantellament definitiu d'aquestes entitats financeres.

La crisi de les caixes ha estat fruit, en part, dels seus propis errors: la mala gestió, ingerències polítiques, corrupció d'alguns directius, falta de supervisió dels reguladors... Però la seva desaparició es deu també a l'interès de la banca per eliminar els seus competidors directes i al fet que aquest model de "banca social" no encaixava amb els paràmetres del sistema financer internacional.

El resultat: més exclusió financera, és a dir, a l'accés als serveis financers i al crèdit d'àmplies capes de la població pel tancament d'oficines en pobles petits i l'encariment dels serveis bancaris, ja que s'han reduït el nombre d'entitats; menys inversió financera en projectes de desenvolupament social i territorial; desaparició de l'obra social, que era l'aportació dels beneficis de les caixes en forma de dividend social, i, finalment, privatització del patrimoni fet amb els estalvis de molta gent, que ara quedarà sota el control d'uns patronats que representaran interessos privats i no col·lectius.

És evident que la desaparició de les caixes d'estalvis posa al descobert la necessitat d'una banca pública que assegurï els serveis financers a les persones, autònoms i petites empreses i el suport al desenvolupament industrial i territorial. Tenim encara entitats nacionalitzades amb diners públics que no han estat venudes: només es tracta de posar-les al servei de les persones i no dels mercats.

■ **D.Ll.**

Quota d'afiliació a CCOO per a l'any 2014

El Consell Confederal, en el seu Programa d'acció previst per al 2014-2015, ha establert un Pla integral de quotes que permetrà adequar-les a la situació econòmica, social i afiliativa. L'aplicació de la quota es realitzarà a partir dels ingressos i no de la situació laboral.

Així, per al 2014, la quota d'afiliació, depenent dels ingressos de les persones afiliades, serà la següent:

General: 11,20 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions superiors al salari mínim interprofessional (SMI) fixat per a cada any.

Especial: 6,75 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions iguals o inferiors al salari mínim interprofessional (SMI) fixat per a cada any.

Superreduïda: 2 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions iguals o inferiors a la renda mínima d'inserció (RMI) fixada per a cada any.

Acció Jove: 2 euros

Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera ocupació.

Quota zero: 0 euros

Per a persones sense ingressos. Amb sol·licitud prèvia i validació del sindicat.

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de nou mil euros (9.000 €) en cas de mort per qualsevol tipus d'accident, a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que estigui al corrent de pagament, excepte per a les situacions d'Acció Jove i quota zero.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de la persona afiliada i el certificat de retribucions o prestacions, i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deducible a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina.

Per al 2014, el SMI (salari mínim interprofessional) és de 9.034,20 €/any i la RMI (renda mínima d'inserció), de 426 €/mes.

CCOO crea la quota d'afiliació militant per col·laborar amb el reforçament econòmic del sindicat

Al Pla integral de quotes per als anys 2014-2015 s'ha establert la possibilitat que les persones afiliades puguin col·laborar reforçant econòmicament el sindicat afegint una petita aportació voluntària de 3,80 euros mensuals a la quota general, que passaria d'11,20 euros a 15 euros mensuals. És l'anomenada quota de militant.

El afiliats i afiliades que desitgin fer aquesta aportació voluntària, pagant la quota militant, ho han de sol·licitar per escrit al sindicat. En el cas dels afiliats i afiliades que abonem la quota d'afiliació per descompte en nòmina, també ho han de sol·licitar, per escrit, al departament de Recursos Humans de la seva empresa.

L'import dels rebuts bancaris passaria a ser de 45 euros per trimestre. Hi ha un imprès que es pot obtenir des del programa d'afiliació perquè la persona que ho sol·liciti el pugui emplenar i signar (<http://www.ccoo.cat/asp-net/noticia.aspx?id=178342>). ■

Hi ha molts motius pels quals val la pena estar afiliat a CCOO

Som molts treballadors i treballadores de Catalunya i Espanya que estem afiliats a CCOO. De fet, malgrat la lògica caiguda d'afiliació que patim a causa de la crisi i de les pitjors condicions econòmiques de la majoria de treballadors i treballadores, aquesta caiguda ha estat proporcionalment inferior a l'augment de les persones que s'han quedat sense feina. I això és molt important perquè junts som més forts i perquè volem un sindicat nostre, independent de qualsevol poder econòmic o polític. CCOO és la primera força sindical perquè només ens pertany a nosaltres.

CCOO és la nostra **garantia**, és la protecció que tenim perquè la direcció de l'empresa no ens imposi els seus interessos i decisions. Per fer complir i millorar els nostres drets recollits en els convenis col·lectius, les lleis i els acords socials. CCOO és la nostra **força**, amb cada nova persona que s'afilia a CCOO som més i tenim més força per negociar millors salaris i condicions de treball a través dels convenis col·lectius.

CCOO és el nostre **suport**. Davant dels problemes laborals estar junts ens permet comptar amb el millor assessorament laboral i legal com a afiliades i afiliats. L'afiliació a CCOO ens ajuda a accedir a la formació professional, per poder trobar feina o millorar-la.

Més gent,
més força

CCOO és la nostra **protecció** també fora de l'empresa, perquè com que és el sindicat més important del país, és també la millor garantia per mantenir i millorar la protecció social: les pensions, la protecció per atur, els drets de les persones amb dependències, els serveis públics, el transport, les infraestructures...

Drets de les persones afiliades a CCOO

L'afiliació a CCOO ens dóna, entre d'altres, dret a l'assessorament sindical sobre tot allò que necessitem saber del nostre conveni, el salari, la liquidació, el contracte, l'horari, etc. Tenim dret al servei del Gabinet Tècnic Jurídic i, quan ho necessitem, a l'assistència d'un advocat o advocada o un economista. Tenim dret a la formació i a l'orientació professional gratuïta. També disposem d'assessorament per a la recerca de feina. A CCOO, hi trobem assessorament per a persones immigrades i per treballar arreu del món.

Així mateix, disposem de condicions especials per contractar qualsevol tipus d'assegurança a Atlantis i establim contractes de col·laboració amb empreses, professionals i comerços, cosa que ens permet tenir importants descomptes en serveis tan diversos com el dentista, els espectacles, la roba o el cotxe.

Sens dubte, val la pena estar afiliat i afiliada a CCOO. ■

ACOMIADA'T D'ULLERES I LENTILLES AL MILLOR PREU

NOMÉS
FINS AL 30
DE JUNY

795€/ull

Promoció exclusiva per afiliats
i familiars directes de

Consulta mèdica preoperatòria **35€**

Tarifa General: 995€/ull, Tarifes vàlides per a tractament làser: Excepte Lasik/Lasek Z-100, Promoció vàlida des de 01/04/14 fins el 30/06/14. No acumulable a altres ofertes.

INCLOU TOTES LES REVISIONS
FINS L'ALTA MÈDICA

PATRICIA JULVE
es va operar de
miopia i astigmatisme
a Clínica Baviera

ACREDITACIÓ
d'afiliat

[CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER] [VISTA CANSADA] [CATARACTES]

IMPREScindIBLE PRESENTAR
a la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDES NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

Barcelona · Girona · Hospitalet · Mataró · Reus · Sabadell · Tarragona

Es constitueix CCOO d'Indústria de Catalunya

CCOO d'Indústria de Catalunya ja és una realitat. El passat 13 de març es va constituir aquesta nova organització en el marc d'un procés congressual extraordinari de fusió de les antigues federacions d'Indústria i Fiteqa de CCOO de Catalunya, en el qual van participar 356 delegats i delegades del conjunt del territori.

Javier Pacheco encapçala la direcció de la nova federació, que agrupa al voltant de 39.500 persones afiliades i prop de 6.555 delegats i delegades, repartits en vuit grans sectors d'activitat: automòbil i transports, energia, estacions de servei, metal·lúrgia, mineria, moda, química i vidre i ceràmica. Aquests sectors ocupen més de 330.000 treballadors i treballadores a Catalunya, la majoria dels quals en petites i mitjanes empreses, amb una important implantació de seccions sindicals.

Centre de recuperació econòmica

CCOO d'Indústria de Catalunya té al davant un repte important i uns objectius ambiciosos per situar la indústria en el centre de la recuperació econòmica. La nova federació ha de significar l'impuls de la política sindical en els diferents sectors industrials que engloba, tenint com a eix fonamental la defensa de l'ocupació i la indústria en un marc de canvi de model productiu que permeti un creixement sostenible dels drets de les persones i de la justícia social, i que redundi en un millor repartiment de la riquesa, reduint el pes dels models econòmics financers i especulatiu, que produeixen cada vegada més desigualtat social.

CCOO d'Indústria de Catalunya és la primera força sindical als seus sectors i neix amb la voluntat d'esdevenir una organització més forta, propera i eficaç per als treballadors i treballadores, i més arrelada a les empreses i als centres de treball, que és on es dirimeix el conflicte laboral. En una organització on la participació i la militància dels seus afiliats i afiliades han de ser la base per a la seva acció sindical diària, cal implicar el conjunt de l'organització en el projecte sindical de la nova federació, perquè identifiquin també aquest projecte com a propi i participin a traslladar-lo a les empreses.

Incrementar l'afiliació i la representativitat en els sectors industrials és l'element clau per tirar endavant aquest nou projecte sindical i perquè CCOO d'Indústria de Catalunya continuem sent la primera força sindical en els nostres sectors, només així podrem garantir la nostra hegemonia sindical en les meses de negociació i la nostra representativitat entre els treballadors i treballadores de la indústria. ■

Javier Pacheco encapçala la direcció de la nova federació, que agrupa al voltant de 39.500 persones afiliades i prop de 6.555 delegats i delegades

El sindicat es reorganitza per adaptar-se a la realitat actual

De les onze federacions, o organitzacions sectorials, actuals es passarà a vuit i, de nou organitzacions territorials es passarà a set

CCOO ha iniciat un procés de reestructuració interna per adaptar-se a la realitat del mercat de treball i per enfrontar-se a la situació de crisi actual amb més bones condicions. Amb la reestructuració s'aconseguirà una millor optimització dels recursos materials i humans, unes federacions més adaptades a la realitat econòmica i uns territoris similars pel que fa referència al nombre d'afiliats i afiliades i als instruments d'actuació.

De les onze federacions, o organitzacions sectorials, actuals es passarà a vuit i, de nou organitzacions territorials es passarà a set. Així, a banda de la fusió dels sectors industrials del metall, la mineria i els tèxtils, químics i afins (Indústria i Fiteqa), en els propers mesos també s'agruparan els dels serveis financers i administratius, les tecnologies de la informació i la comunicació amb el comerç, l'hostaleria i el turisme (les actuals Comfia i Fecoht) i els de la construcció i els serveis privats (les actuals de Construcció i Fusta i la de Serveis Privats). Quedaran de la mateixa manera la federació Agroalimentària, la d'Educació, la de Serveis a la Ciutadania i la de Pensionistes i Jubilats.

Pel que fa referència als territoris, s'agruparan el Vallès Occidental amb la Catalunya Central (Bages i Berguedà); el Vallès Oriental i el Maresme amb Osona i el Baix Llobregat amb l'Anoia, l'Alt Penedès i el Garraf. Quedaran sense fusionar-se el Barcelonès i les intercomarcals de les Terres de Lleida, les Comarques Gironines i les Comarques Tarragonines tot i que es preveu que aquestes estructures es puguin modificar en un futur si canvia l'organització territorial de Catalunya. ■

El 20% de les policies locals de Catalunya podrien desaparèixer en 5 anys

CCOO denuncia la desaparició de les competències municipals en matèria de seguretat i la intervenció d'empreses privades en la seguretat ciutadana amb l'arribada de la Llei de reforma de l'Administració local i la Llei de seguretat privada. El panorama no pot ser més desolador. Fins a un 20% de les policies locals podrien desaparèixer en menys de 5 anys. La confluència de l'aprovació de les dues normes descobreix les veritables intencions de beneficiar les empreses privades de seguretat i convertir l'àmbit públic en un àmbit de negoci. Això comportarà la precarització en l'ocupació, amb menys salaris, horaris absurds i disminució de la professionalitat.

La Llei de seguretat privada pretén donar competències en seguretat pública a vigilants privats, i en l'esborrany de la Llei de coordinació de policia es fixen uns mínims perquè un municipi disposi de policia i l'extinció dels actuals, si les plantilles no arriben a aquest mínim. Les

policies locals suposen una tercera part del total de policies i una futura privatització afectaria, sobretot, els petits municipis.

Un cop esgotats els terminis de presentació d'esmenes al Senat al Projecte de Llei de seguretat privada, hem vist que lluitar, criticar i denunciar serveix d'alguna cosa. CCOO va promoure la presentació de desenes d'esmenes al Senat amb l'objectiu d'establir límits al que determina la Llei, de manera que es garanteixi la participació dels municipis en la seguretat pública dels ciutadans, i que es garanteixin els drets de la ciutadania. No hem aconseguit tot el que proposàvem, però hem canviat el més greu i important, rebaixant alguns dels aspectes més polèmics en les qüestions referents a l'ampliació de competències i àmbits d'actuació de les empreses de seguretat privada. La nova redacció deixa fora de les capacitats dels vigilants privats la seguretat en "zones comercials de vianants". Aquest punt obria les portes al fet que la vigilància privada assumís qualsevol competència de la policia.

Els canvis també afecten els supòsits en què els vigilants privats poden practicar detencions, ateses les tensions que havia generat la tramitació de la Llei de seguretat privada a la cambra baixa, entre la societat i les organitzacions sindicals, que consideraven que la norma facultava el sector privat per envair les seves competències.

La privatització de les presons

Des de fa anys es parla de la privatització del servei exterior de les presons. Després de l'estiu, 21 presons ja tenien vigilància privada, encara que aquestes tasques estaven compartides amb la Guàrdia Civil. Vuit van ser les empreses de seguretat privada que van aconseguir contractes per a aquesta vigilància perimetral. En principi, la finalitat era donar cobertura laboral als gairebé 400 escortes privats que havien perdut el seu lloc de treball a Navarra i al País Basc per la reducció de la pressió d'ETA. En realitat, es volia aconseguir recuperar contingents de guàrdies civils i policies que sortissin del servei de vigilància perimetral i passessin a prestar servei en altres destinacions i evitar, així, convocar noves promocions per als cossos de seguretat pública.

La seguretat pública no es pot deixar en mans d'empreses privades, sota l'excusa del cost econòmic, cosa que és totalment falsa, ja que és sabut per tots que com més intermediaris hi ha en un producte, més s'encareix. La privatització de les presons, per a aquest Govern, és un interès que va en augment, perquè les empreses que concursen en aquestes licitacions basen tota la seva argumentació en la major rendibilitat dels seus serveis, quan és sabut que moltes vegades la transferència de responsabilitats estatals es paga cara.

CCOO es posiciona en contra de privatitzar qualsevol servei públic i especialment aquells que tinguin a veure amb la seguretat. S'ha preguntat al Govern de la Generalitat quin és el cost de tenir una vigilància perimetral "barata" i, per descomptat, molt menys preparada per realitzar aquesta funció? Quin és el preu que ha de pagar un ciutadà o ciutadana per una seguretat suposadament a baix preu? ■ **J. L. Ortega / C. Zacarías**

La Generalitat discrimina el personal interí de Justícia que ha patit malalties o baixes per maternitat

El Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya ha decidit no renovar els nomenaments al personal interí que es troba en situació de baixa per maternitat o malaltia, fet que suposa un acte greu de discriminació.

CCOO denuncia aquesta pràctica del Govern de la Generalitat, ja que no respon a cap mesura d'estalvi econòmic i incompleix la legislació d'igualtat i no-discriminació de les dones. Creiem que una administració pública no només ha de donar exemple amb bones pràctiques, sinó que també ha de ser la primera a complir les lleis establertes.

Exigim al Govern de la Generalitat que aturi aquesta decisió del Departament de Justícia i renovi els nomenaments dels treballadors i treballadores als quals s'ha negat la continuïtat, tal com s'ha fet amb la resta de treballadors i treballadores interins que finalitzaven el seu nomenament el 31 de desembre del 2013. ■

La Generalitat manté el cos de bombers sota mínims

Les brutals retallades que pateixen els serveis públics tenen un impacte directe en el servei que es dona als ciutadans i ciutadanes. En el cas dels Bombers de la Generalitat, la situació és insostenible, i les conseqüències, dramàtiques.

Parlem d'un cos amb una gravíssima falta d'efectius. Això implica que sovint els parcs es troben sota mínims, és a dir, la quantitat de bombers que hi ha a cada torn és inferior al mínim que s'estableix per normativa. Aquest fet suposa que no hi ha prou efectius per fer front a les sortides, cosa que posa en risc tant la ciutadania com els mateixos bombers. La manca de personal també ha suposat, alguns dies, el tancament de parcs, fet que ha deixat poblacions amb una protecció insuficient.

Es calcula que actualment falten uns 1.300 bombers a Catalunya (incloent-hi els cossos de bombers de totes les administracions del territori), i cada any que passa augmenta aquesta mancança. Lamentem informar que l'Administració no té cap intenció de cobrir aquestes places. Les retallades no només afecten el personal. Pel que fa al material, sovint ens trobem amb casos esperpèntics, que van des de la manca greu de material estructural, com ara camions que no es reparen, falta d'eines, equipaments obsolets i caducats..., fins a casos més concrets, com

per exemple les cordes que utilitzem per fer rescats en altura, obertura de pisos i altres serveis, que han caducat, s'han retirat i no s'han reposat. En molts parcs, per estalviar material, s'ha prohibit fer alguns tipus de pràctiques. Fins i tot per evitar el desgast de les eines s'han limitat les pràctiques d'excarceració. Un afany d'estalviar misèries que provoca una falta de formació i pràctica constant, tan necessària en aquesta feina. Per tant, tenim menys bombers, pitjor equipats i pitjor formats.

No falten diners, falten prioritats

Volem denunciar que no estem davant d'una falta de diners, ja que per fer concessions a grans empreses de comunicació o de rènting s'han fet inversions milionàries. El que falta és tenir les prioritats clares. Actualment s'està duent a terme una política a curt termini, pensada per subsistir quatre anys i prou. Avancem a cop d'improvisació, sense tenir en compte per a res els consells dels tècnics. Fins i tot sembla com si hi hagués una voluntat política per desvirtuar tota la feina feta per professionalitzar el cos. Fent propostes com ampliar la plantilla amb interins, reforçar la presència de voluntaris o externalitzar els bombers de l'aeroport de Lleida-Alguaire, s'està apostant per un model molt precari d'afrontar les emergències.

El més trist de tot és que sovint la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments adopta mesures que sense suposar un estalvi provoquen un perjudici als seus treballadors. Per exemple, incompleix els acords, no permet concursos de trasllats ni ascensos de categoria, denega permisos sense motiu, expedienta sense criteri, no escolta ni negocia amb els bombers...

Des de CCOO considerem que la ciutadania té dret a un servei de bombers públic que doni una resposta integral i de qualitat a totes les situacions d'emergència a Catalunya. És urgent aturar i replantejar les mesures que s'estan duent a terme. El conseller Espadaler té l'obligació de reconduir aquest desastre; s'ha d'asseure a parlar amb el cos de bombers i no imposar el seu criteri polític. No volem la mort anunciada del cos de bombers. ■ **Leandre Gallardet**

Acomiadaments, pressions i excés d'hores extres a Autobusos de Lleida

La Secció Sindical de CCOO d'Autobusos de Lleida ha presentat una denúncia a la Inspecció de Treball contra l'empresa per l'excés d'hores extres acumulades l'any 2013, després de l'acomiadament de 5 treballadors al desembre, i que són un total de 16.000 hores extres per a una plantilla de 111 persones. Només al mes de gener ja se n'havien fet 740, i hi ha treballadors i treballadores que han conduït fins a 13 hores diàries, amb els riscos que això comporta. Aquesta situació va

acompanyada de pressions i coaccions de la direcció cap als treballadors i treballadores perquè vagin a treballar fora de la jornada ordinària i per crear divisió dins del col·lectiu.

Els reiterats conflictes amb Sarbus / Grup Moventis, empresa que gestiona els autobusos, demostren la mala gestió de l'empresa i el poc control que té l'Ajuntament de Lleida sobre el servei, cosa que provoca malestar a les persones usuàries. ■

El sindicat aposta per la potenciació dels polígons industrials a Barcelona

CCOO ha defensat sempre el paper clau que té la indústria productiva que hi ha encara en l'economia de Barcelona en una sèrie de polígons urbans que cal conservar, valorar i potenciar. En el seu moment, CCOO va presentar al·legacions als projectes urbanístics impulsats per l'Ajuntament que eliminaven els sectors industrials del Bon Pastor, Torrent de l'Estadella i Montsolís, tal com ja havia passat a la Marina del Prat Vermell i a altres sectors.

Finalment, els plans urbanístics no es van desenvolupar i els polígons industrials urbans han pogut sobreviure, però amb grans dificultats: en unes zones industrialment abandonades, sense serveis adequats, amb dificultats per obtenir llicències d'obres i de reinversió, amb comunicacions no pensades per a l'activitat industrial productiva, etc.

Des de fa dos anys el districte de Sant Andreu ha creat un grup de treball configurat pels sindicats CCOO i UGT, l'Associació de Veïns del Bon Pastor, l'Associació d'Empreses del Polígon, més els grups municipals, tècnics del districte, etc. La finalitat del grup és analitzar i decidir quines intervencions cal executar en el territori per afavorir la consolidació de

l'activitat industrial i el seu desenvolupament futur. Són més de 400 empreses de tot tipus, la majoria petites i mitjanes, amb alguna excepció notòria del sector serveis, com ara el centre comercial La Maquinista. Hi ha un total aproximat de 6.000 treballadores i treballadors.

Les actuacions acordades s'han limitat fins ara a donar suport als empresaris des de Barcelona Activa, a l'asfaltatge i l'adequació d'un seguit de carrers que suporten trànsit urbà i trànsit industrial, i a l'establiment formal de zones d'aparcament i de guals que garanteixin la càrrega i descàrrega de camions. Tot i això, existeix un pla d'actuació acordat entre empresaris, veïns i sindicats per assegurar la viabilitat futura de la zona industrial urbana, les possibilitats d'inversions i de desenvolupament i l'estabilitat urbanística del territori, referit, de moment, a la zona del Bon Pastor. CCOO reclama insistentment la consideració plena de zona industrial i la continuïtat de les actuacions des del Bon Pastor fins al Torrent de l'Estadella i Montsolís.

No al projecte de La Maquinista

Per la seva banda, el centre comercial La Maquinista ha presentat a l'Ajuntament

de Barcelona un projecte de modificació del Pla general metropolità per a l'ampliació de les seves instal·lacions i de la seva superfície comercial. Segons el projecte, els 72.000 m² de sostre industrial avui existents a l'actual aparcament frontal del centre comercial, queden subdividits en 25.000 m² d'ús comercial i 47.000 m² d'habitatges. El projecte preveu la construcció de 588 habitatges en quatre torres de més de 20 plantes.

CCOO, entre d'altres, han presentat al·legacions a aquest projecte. CCOO considera que s'elimina sòl d'ús industrial i es compromet, així, la continuïtat del polígon, que considerem clau per assegurar la capacitat de serveis suficients a la indústria, l'atractivitat per a noves empreses i el manteniment de les activitats productives a la zona. Al·leguem, igualment, el perjudici que aquesta ampliació d'activitat del centre comercial causa a l'equilibri avui existent entre el pes comercial de La Maquinista i l'existència i supervivència del petit comerç de proximitat que hi ha a la zona de Sant Andreu. CCOO ha reclamat la realització d'un estudi de mobilitat a la zona, que ja està fent ISTAS Mobilitat de CCOO en col·laboració amb una consultora privada. ■ **Vicenç Tarrats**

CCOO es posiciona sobre el projecte de Barcelona World

El passat 27 de gener va ser citat a comparèixer a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de Catalunya el secretari general de CCOO de Tarragona, Jaume Pros, per explicar el posicionament del sindicat davant de la modificació de la llei de centres recreatius i turístics i del projecte Barcelona World.

Jaume Pros va manifestar que continua tenint moltes reserves sobre aquest projecte i, davant de la falta d'informació del promotor, va fer seves totes les recomanacions del CETESC. Va explicar que el projecte significaria un canvi de model turístic a

la zona que el mateix sector veu difícil i que s'haurien d'establir garanties per preservar els drets dels menors, ja que la proposta de modificació de llei els permet l'entrada. Va afegir que és necessari compatibilitzar el turisme amb la indústria i que la modificació del planejament urbanístic col·lideix amb la mateixa llei. A més, rebaixar els impostos en una activitat com el joc és injust, ja que es deixaran d'ingressar uns diners molt necessaris, i constitueix un greuge comparatiu amb altres operadors de joc a Catalunya. A part, va manifestar el rebuig a la concessió de crèdit als jugadors (incre-

menta la ludopatia), a les modificacions urbanístiques que afavoreixen l'especulació i al fet que el mateix projecte condicioni la seva viabilitat a les reduccions fiscals i que vulgui pressionar a la baixa les condicions de treball.

Sense voler menystenir la inversió, va dir, des de CCOO creiem que s'ha d'apostar per projectes que vagin en la línia d'un imprescindible canvi de model productiu, que garanteixin un futur industrial i apostin per un sector turístic en què la formació, la professionalitat i les bones pràctiques laborals siguin les seves senyes d'identitat. És a dir, un model turístic sostenible des del punt de vista econòmic, però també social i ecològic. ■ **Montse Sanahuja**

Signat el Pla d'estratègia local integrada i promoció de l'ocupació a Lleida

L'alcalde de Lleida, el cap de l'oposició, els secretaris generals de CCOO i UGT, i el president de la Cambra de Comerç han signat el pacte per a l'ocupació amb una dotació econòmica de 4,2 milions d'euros inclosos en el pressupost municipal.

Els agents socials, CCOO entre ells, participaran en el disseny d'aquest pla per a l'ocupació de Lleida, que ha de suposar l'impuls definitiu d'un nou procés de concertació que doni com a resultat una actuació integrada i coherent a escala municipal. Els objectius del pla s'estructuren en sis eixos, que tenen la finalitat tant d'inserir persones en el món laboral com de crear nous llocs de treball, i que són: l'orientació, la formació i requalificació, la recerca d'oportunitats d'ocupació, la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació, el foment de l'emprenedoria i la generació, des de les institucions, de llocs de treball directes.

Aquesta signatura crida l'atenció en un moment en què, en el món de la política, no es veuen gestos d'aquesta mena. Que el principal partit de l'oposició i el del Govern hagin estat capaços de donar suport conjuntament als pressupostos del 2014 gràcies a l'increment de mig milió d'euros de les partides destinades a polítiques d'ocupació, és una molt bona notícia, sobretot en una conjuntura de retallades d'aquestes polítiques i de pèrdua d'autonomia de l'Administració local a causa de lleis regressives que pretenen deixar els serveis socials, culturals i d'atenció a les persones dels ajuntaments greument deteriorats. ■

Cooperativisme: construint alternatives

Recentment es va celebrar a la seu de CCOO de Cornellà (Baix Llobregat) una interessant xerrada debat organitzada per l'Aula de Formació Joan N. García-Nieto sobre el cooperativisme.

A la xerrada debat, van participar-hi representants d'entitats i de distintes realitats cooperatives, basades en els valors de l'autoajuda, l'autoresponsabilitat, la democràcia, la igualtat, l'equitat i la solidaritat, que van demostrar, amb el seu exemple, que és possible construir alternatives al pretès model únic al servei de la ideologia neoliberal que els governs de dretes estan intentant imposar a escala global.

Diferents experiències

D'aquesta manera, vam poder conèixer diferents experiències, com Som Energia, que és una cooperativa sense ànim de lucre que reuneix milers de persones amb el desig de canviar el model energètic actual i treballar junts per assolir un model 100% renovable.

D'altra banda, va participar-hi ETICOM, que ofereix servei de telefonia i Internet i aspira a aglutinar una base social suficient que permeti avançar cap a un model econòmic que promogui la justícia social, la sostenibilitat ambiental, la participació ciutadana i la construcció comunitària.

La Fundació Marianao, entitat de dilatada experiència, ens va exposar els seus projectes socioeducatius al servei de la comunitat, amb la finalitat de promoure el desenvolupament personal i comunitari a Sant Boi de Llobregat i el Baix Llobregat.

I, finalment, El Diván de los Sentidos, un innovador establiment de restauració en el qual es produeix el maridatge entre la cuina sana i de qualitat, una intensa activitat de promoció cultural, el compromís social i una cooperativa de consum.

En definitiva, un enriquidor debat i una oportunitat de conèixer de primera mà diverses formes de construir alternatives reals. ■

CCOO del Vallès Oriental - Maresme dona suport a l'impuls d'una taula a Granollers a favor del dret a decidir

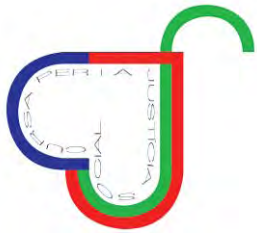

Recentment, Gonzalo Plata, secretari general de la Unió Intercomarcal del

Vallès Oriental - Maresme, va signar el Manifest pel dret a decidir. Una iniciativa de l'Assemblea Nacional Catalana de Granollers que ha fet que partits i organitzacions polítiques, sindicats i entitats de Granollers formalitzin la creació d'una taula a favor del dret a decidir a la ciutat. La taula està integrada per entitats civils, cíviques, ciutadanes, culturals, econòmiques, sindicals i empresarials; el món local; els grups parlamentaris que han

donat suport al dret a decidir, i el Govern. El text s'ha pactat entre tots els signants a partir de les trobades realitzades.

L'objectiu és fer partícips del procés de l'exercici del dret a decidir i de la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya la societat civil, les institucions més representatives del país, el món local i les forces polítiques que hi siguin favorables, més enllà de la seva posició final. ■

I Cursa Solidària per la Justícia Social

Des de CCOO del Vallès Occidental, juntament amb altres entitats, s'ha organitzat un projecte en forma de cursa urbana. Es tracta de la I Cursa Solidària per la Justícia Social, convocada per al diumenge 30 de març del 2014, a Terrassa, amb un recorregut de 5,2 km.

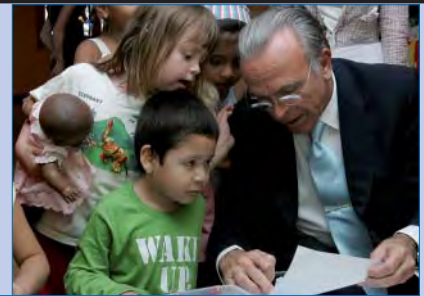
Un dorsal per 5 kg d'aliments

Mitjançant la inscripció, cada corredor aporta 5 kg d'aliments, que són distribuïts i gestionats per la Creu Roja. Aquest lliurament d'aliments, que es feia prèviament a la recollida del dorsal, era condició necessària per poder-hi participar, tot i que també es podien aportar aliments sense necessitat de córrer.

El sindicat és plenament conscient del context de crisi actual, amb moltes famílies en situació límit, i per aquest motiu s'ha unit a una iniciativa que vol fomentar la solidaritat i el compromís de les persones participants, fent visible aquesta recollida d'aliments per als més desafavorits.

Només al Vallès Occidental es calcula que unes 1.350 famílies amb pocs recursos estan patint de manera extrema la crisi. Per això, des de CCOO i la resta d'organitzacions convocants es vol posar en valor la importància de sumar estratègies, per fer que la cooperació sigui un valor a l'alça. Amb idees com aquesta s'apel·la al compromís de la societat per ser solidària col·laborant en una acció necessària com és el repartiment d'aliments per a famílies en situació de risc de pobresa. ■

Prop de 9 milions de persones van participar en les iniciatives i projectes de l'Obra Social "la Caixa" el 2013

El compromís de "la Caixa" amb les necessitats de la societat en la qual desenvolupa la seva activitat financera i amb el benestar de les persones, un dels seus trets definitoris des que es va fundar el 1904, adquireix una dimensió més gran, i més diferencial que mai, en les circumstàncies actuals.

Tot i les dificultats, la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, "la Caixa", accionista de control de CaixaBank, mantindrà el pressupost de l'Obra Social durant el 2014 en 500 milions d'euros, la mateixa xifra pressupostada durant els 6 anys precedents.

Aquesta quantitat torna a situar l'Obra Social "la Caixa" com la primera funda-

ció privada d'Espanya i una de les més importants del món.

El 67% del pressupost (334,9 milions) es destinarà al desenvolupament de programes socials i assistencials; els programes de Ciència, Investigació i Medi Ambient suposaran el 13,2% (66,1 milions); l'apartat cultural acapararà el 12,9% de la inversió (64,3 milions), i el suport a l'educació i la formació, el 6,9% (34,7 milions).

Amb l'eficiència com a principi d'actuació bàsic, l'Obra Social manté com a objectiu donar resposta als grans reptes de la nostra societat: l'equitat, la longevitat, la gestió de la diversitat i la sostenibilitat. Unes prioritats que avallen la feina duta a terme el 2013, àmplia i diversa.

A tall d'exemple, destaquem l'apartat de la promoció de l'ocupació, en el qual el programa Incorpora ha facilitat 14.638 contractacions (4.134 més que el 2012, tot i la conjuntura), o

CaixaProInfància, el programa d'atenció a la infància en situació de pobresa i exclusió social, que ha disposat d'una inversió de 43,5 milions el 2013 i que ha permès que el nombre de nens i nenes beneficiaris directes ascendís a 58.242 (respecte dels 56.941 atesos el 2012). També cal destacar la iniciativa "Lloguer Solidari", en el marc de la qual l'Obra Social facilita habitatges per un preu d'entre 85 i 150 euros per a persones amb uns ingressos inferiors a 18.600 euros anuals. La suma dels habitatges socials lliurats ascendeix en aquests moments a més de 18.000 pisos.

Així mateix van acaparar els esforços de l'Obra Social l'any passat: el foment de l'envelliment actiu i la integració plena de la gent gran (a través del nou projecte Gent 3.0, que ha tingut 734.000 beneficiaris el 2013); l'atenció als que pateixen malalties avançades i els seus familiars (s'ha ajudat 13.592 pacients); la reinserció social i professional de reclusos a la part final de la seva condemna; el suport a les dones víctimes

de la violència domèstica (1.364 víctimes ateses); el suport i la promoció del voluntariat, i el foment de la cohesió social en territoris amb una diversitat cultural elevada.

A tot això, cal afegir-hi programes d'ajudes a projectes socials, accions més enllà de les nostres fronteres, on "la Caixa" continua bolcada amb la vacunació infantil en països en vies de desenvolupament (més de 2 milions de nens immunitzats des del començament del programa). I també el suport en l'àmbit educatiu, mediambiental o de divulgació de la cultura.

En definitiva, un any intens i exigent en el qual la cerca de l'eficiència ha estat una constant per a l'Obra Social "la Caixa", amb l'objectiu d'aprofundir en la raó de ser de l'entitat: el seu compromís amb les persones i amb l'avenç de la societat. Un any en què 8.784.752 persones han participat i s'han beneficiat de les 42.546 activitats impulsades per l'Obra Social "la Caixa", la primera obra social del país.

Contaminació atmosfèrica, un greu problema a les grans ciutats catalanes

Diverses entitats socials reclamen a la Generalitat una actuació correcta per la millora de la qualitat de l'aire

L'aire que respirem a les grans ciutats conté una gran diversitat d'elements nocius per al nostre cos: monòxid i diòxid de carboni, partícules en suspensió, diòxid de nitrogen, ozó, dioxines i furans, derivats del clor, metalls, etc. L'exposició continuada a nivells elevats d'aquests elements pot provocar afectacions al sistema respiratori (especialment en les persones més sensibles), oxidació dels teixits vius (la pell, les plantes, etc.) o, fins i tot, pot potenciar l'aparició de greus malalties.

Els estudis de la Generalitat demostren que més del 90% de la contaminació té el seu origen en el trànsit de vehicles. Des de la Unió Europea s'ha calculat que unes 16.000 persones moren cada any a l'Estat espanyol per afeccions relacionades amb aquest tipus de contaminació. Un dels darrers estudis de l'OMS vincula, fins i tot, determinats tipus de càncer amb l'exposició continuada a aire contaminat.

Diverses zones de l'Àrea metropolitana de Barcelona superen els valors límit que estableixen les directives europees. Les partícules en suspensió menors de 10 micres i el diòxid de nitrogen estan per sobre dels límits admissibles per la legislació a diversos municipis del Barcelonès, Baix Llobregat i Vallès Occidental.

Situació preocupant

La manca d'una adequada planificació urbanística i de polítiques integrals de mobilitat impossibilita, en moltes ocasions, la utilització del transport públic (el sistema més sostenible, econòmic i segur). La situació és preocupant, ja que l'ús intensiu del cotxe particular emet elements contaminants a qualsevol racó dels municipis. Aquesta qüestió s'ha d'abordar decididament per prevenir riscos en la salut pública.

La Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, CCOO, UGT, l'Associació per a la Promoció del Transport Públic i Ecologistes en Acció de Catalunya vam comunicar la nostra oposició a la proposta del Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire horitzó 2015 en una roda de premsa celebrada el passat dia 5 de febrer. A tocar d'una de les estacions que registra més superacions dels nivells de seguretat (la situada a la plaça de Gal·la Placídia, a Barcelona), les entitats socials vam detallar les reivindicacions perquè la nova planificació fos efectiva.

Les al·legacions de CCOO se centren en el dret dels ciutadans i ciutadanes a desplaçar-se cap a la feina, l'estudi o l'esbarjo, amb serveis de qualitat, pràctics i segurs, i amb sistemes alternatius més ecològics, com compartir vehicle, circular a peu o bicicleta amb seguretat, autocar d'empresa, etc. Podem afirmar que hi ha una sintonia generalitzada entre les diverses idees aportades per les entitats socials davant el pla de la Generalitat.

CCOO de Catalunya defensa un model de producció més net, que ens apropi a un desenvolupament més just i sostenible. Treballem per unes ciutats que facin compatible l'activitat econòmica, els serveis necessaris per a les persones i la millora de la qualitat de vida. I les dades demostren que un dels principals problemes de les societats industrialitzades com la nostra és el model de transport dominant, on el cotxe no és una opció sinó que esdevé una veritable necessitat davant la manca d'alternatives més econòmiques i segures per als treballadors i treballadores. ■ **José Manuel Jurado**

http://www.ccoo.cat/mobilitat/documentacio/infomobilitat/ccoo_pqa_2014.pdf

CCOO, 50 anys construint presents i futurs

Comissions Obreres va tenir un paper protagonista en la lluita contra el franquisme i per la recuperació de les llibertats democràtiques al nostre país

El 20 de novembre del 1964, uns 300 enllaços sindicals i treballadors i treballadores de diferents sectors de la producció, acollits per mossèn Vidal als locals parroquials de l'Església de Sant Medir, al barri de Sants, van constituir la Comissió Obrera Central de Barcelona. En aquella assemblea es va aprovar una plataforma reivindicativa on es reclamaven millores salarials, la llibertat sindical i el dret de vaga.

Després de diversos cops repressius, les comissions obreres es van reorganitzar i van crear la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Era la primera vegada que un sindicat a Catalunya incorporava el terme nacional a les seves sigles. Amb aquesta decisió es volia posar de manifest que la lluita nacional i la lluita social havien d'anar juntes.

El moviment social encarnat per les Comissions Obreres va tenir un paper protagonista en la lluita contra el franquisme i per la recuperació de les llibertats democràtiques al nostre país. Moltes de les persones fundadores d'aquesta organització, i de les que les van acompanyar posteriorment, van patir repressió, tortura, persecució i presó. Però en cap moment CCOO va renunciar a la seva lluita, i avui podem dir que si bé el dictador va morir al llit, la dictadura va morir al carrer. I, a assolir aquest objectiu, van contribuir-hi de manera destacada les Comissions Obreres.

Ja en democràcia, les Comissions Obreres han continuat en la defensa dels drets laborals i socials. La seva participació en les negociacions i les mobilitzacions per millorar les condicions de vida i de treball, en la reivindicació de l'ocupació de qualitat i amb drets, i en la defensa dels serveis públics, així ho posen de manifest. Avui, Comissions Obreres és el primer sindicat del nostre país en afiliació i representació sindical.

Patrimoni ètic

Som hereus d'un passat que ens ha llegat tot un patrimoni de conquestes socials i cíviques, però, sobretot, un patrimoni ètic, que hem de preservar i sobre el qual

hem de seguir construint la nostra identitat com a organització, el nostre present i el nostre futur.

Les activitats de celebració del 50è aniversari volen posar en valor el paper fonamental que CCOO de Catalunya ha desenvolupat durant aquest període en la construcció de la nostra societat. Volem retre homenatge al nostre passat, i des d'aquest reconeixement del passat fer un impuls i una mirada cap al nostre futur.

Ha de ser també una oportunitat per situar amb força la necessitat de recuperar la memòria històrica i per posar en relleu el protagonisme dels treballadors i treballadores i del sindicat en el procés de construcció nacional.

Els actes institucionals d'inici de la celebració tindran lloc el dia 20 de novembre, a Barcelona, però la intenció és que es continuïn desenvolupant activitats commemoratives al llarg d'alguns mesos, als diversos territoris de Catalunya, fins al maig del 2015, moment en el qual es farà la cloenda, amb la celebració de la festa de l'1 de Maig.

El 50è aniversari vol ser una celebració de la gent, de les persones, i vol estendre's pels diferents territoris i àmbits de l'organització. Volem celebrar al teu costat aquests 50 anys de CCOO de Catalunya i la seva gent. ■

LA FRASE Remo Bodei (1938), filòsof italià

“La indignació no pot durar sempre; o la convertim en un projecte realitzable o es converteix en frustració.”

REFLEXIÓ

La mà a la butxaca

L'Ignacio Fernández Toxo va dir en una recent visita a Barcelona que l'actual model capitalista és incompatible amb els valors democràtics de justícia social i equitat.

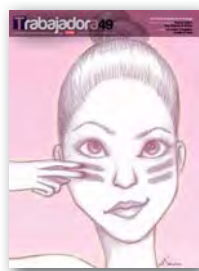
Quanta raó té! Els ciutadans i les ciutadanes ho sabem molt bé quan patim dia sí i dia també les injustícies de les decisions dels poders econòmics que fixen les directrius de les decisions polítiques dels nostres governs. És per això que quan veiem notícies macroeconòmiques com el conflicte de Sacyr amb el Govern de Panamà davant les obres d'ampliació del canal, ja ens posem la mà a la butxaca, perquè sabem que alguna part d'aquest enfrontament econòmic l'acabarem pagant els ciutadans i ciutadanes que vivim de les rendes del treball o d'una pensió. I se'ns posen els pèls de punta quan veiem notícies com que la morositat dels bancs ja puja a la històrica xifra del 13,6% i hi hauran de posar 200 mil milions d'euros per fer front a aquest forat.

Amics i amigues, nens i nenes, ja ens podem anar ficant la mà a la butxaca. Toca salvar novament les entitats financeres. ■

Emili Rey

GUARDÓ

Premi a la comunicació no sexista per a la revista 'Trabajadora'

La revista *Trabajadora*, de la Secretaria de la Dona de CCOO d'Espanya, ha rebut un dels premis de comunicació no sexista que atorga l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC). El premi es concedeix als professionals i mitjans de comunicació que vetllen per una informació no sexista i criden l'atenció d'aquells que continuen oferint una visió del món i de la cultura centrada en el punt de vista masculí.

La revista *Trabajadora* complirà 30 anys d'existència aquest mateix any 2014 i ha vist reconeguda, així, la seva trajectòria, juntament amb altres de les premiades en aquesta edició, com ara les periodistes Sílvia Cópulo, de Catalunya Ràdio; Marta Pastor, de Radio 5 (RNE); la Fundació Isonomia de la Universitat Jaume I de Castelló, o la fotògrafa Pilar Aymerich, entre d'altres. ■

PUBLICACIÓ

Nova etapa de 'Segle XX, Revista Catalana d'Història'

Amb el número 6, s'inicia una nova etapa de *Segle XX*, que passa a ser una revista multilingüe i d'edició electrònica, tot i que mantenint l'estructura de continguts, editada conjuntament per la Fundació Cíprano García de CCOO de Catalunya i la Universitat de Barcelona.

Segle XX és una revista catalana especialitzada en la història del segle passat, que neix d'una col·laboració professional i independent entre historiadors universitaris i una organització amb un fort arrelament social com és CCOO de Catalunya. *Segle XX* vol ser un espai de relació entre la universitat i la societat, amb l'objectiu de donar a conèixer la recerca històrica i els principals debats historiogràfics amb una voluntat crítica i plural, tenint en compte els departaments universitaris, els centres de recerca consolidats i les associacions interessades en el passat recent.

A partir d'ara podreu consultar-la gratuïtament. ■

<http://revistes.ub.edu/index.php/seglexx>

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Roberto Ruiz, beneficiari d'Incorpora de "la Caixa"

Creiem en els joves. El seu futur ens importa

El programa **Incorpora de "la Caixa"** crea **oportunitats de treball perquè joves** com el Roberto puguin accedir a una feina.

Avui, gràcies a milers d'empreses i al compromís de "la Caixa", **més de 12.000 joves amb dificultats** ja tenen una oportunitat laboral.

Canviem el present dels joves amb dificultats per construir un futur millor.

**Obra Social "la Caixa",
primera obra social del país**

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"

